

ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง
อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

Communication Efficiency of Village Headman from the Perception of Residents
in Klong Hoi Khong Sub-district, Klong Hoi Khong District, Songkhla Province

จूरืพร กินรี

Jureporn Kinnaree

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration

Prince of Songkla University

2566

ชื่อสารนิพนธ์	ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอลำดวน จังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นางสาวจตุพร กินทร์
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอลำดวน จังหวัดสงขลา รวมไปถึงเพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน จากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอลำดวน จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอลำดวน จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป จากทั้งหมด 7 หมู่บ้าน จำนวน 377 คน โดยการสุ่มตัวอย่างสุทธของทาโร่ ยามาเน่ ซึ่งใช้การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า ระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอลำดวน จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผลการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน จากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอลำดวน จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าประชาชนที่มี เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาและอาชีพ แตกต่างกันไป มีประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ส่วนหมู่บ้านที่อาศัย มีประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และการวิเคราะห์ปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอลำดวน จังหวัดสงขลา รายงาน พบว่า ผู้ส่งสาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง

Minor Thesis Title	Communication Efficiency of Village Headman from the Perception of Residents in Klong Hoi Khong Sub-district, Khlong Hoi Khong District, Songkhla Province
Author	Miss Jureeporn Kinnaree
Major Program	Public Administration
Academic Year	2023

ABSTRACT

The objectives of the study were to determine the levels of communication efficiency of village headman from the perception of residents in Khlong Hoi Khong Sub-district, Khlong Hoi Khong District, Songkhla Province, to compare the communication efficiency of village headman from the perception of residents in Khlong Hoi Khong Sub-district, Khlong Hoi Khong District classified according to personal factors, and to analyze communication factors affecting communication efficiency of village headmen in Khlong Hoi Khong District. The population was 377 residents aged 18 and over from 7 villages recruited using random sampling based on Yamane's formula. The instrument of this quantitative research was a questionnaire, and the statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, one-way ANOVA, and multiple regression analysis.

The study found that the levels of communication efficiency of village headmen from the perception of residents in Khlong Hoi Khong Sub-district, Khlong Hoi Khong District, Songkhla Province were high. The comparison of the communication efficiency of village headman from the perception of residents in Khlong Hoi Khong Sub-district, Khlong Hoi Khong District classified according to personal factors revealed that the communication efficiency of village headman perceived by residents who were different in gender, age, marital status, educational level, and occupation was different but with no significance. However, the communication efficiency perceived by residents who were different in their village of residence was significantly different. The analysis of communication factors affecting the communication efficiency of village headman in Khlong Hoi Khong District found that message senders, communication channels, and message receivers affected the communication efficiency of village headman in Khlong Hoi Khong Sub-district.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ รวมถึงความรู้ในด้านต่างๆ และคอยแก้ไขข้อบกพร่อง ในทุกขั้นตอน ของการทำวิจัยเล่มนี้เป็นอย่างดี จนสามารถทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุฑามณี ตระกูลมุกดา และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิษณุพงษ์ โพธิพิรุฬห์ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาร่วมเป็นคณะกรรมการสอบ พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่างๆ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนบุคลากรบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาการจัดการ ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณ นายปกครอง หวานนวล นางสาวชมพูนุท แก้วจุลกาญจน์ นายพลัง ว่องกิตติพัฒน์ และนางสาวศิริวิไลกุล ไชยแก้ว ที่คอยให้กำลังใจและคอยช่วยเหลือในการจัดทำสารนิพนธ์บรรลุผลสำเร็จ

สำหรับความสำเร็จนี้จะเกิดขึ้นมิได้เลยหากผู้วิจัยขาดความรัก ความเข้าใจ และการสนับสนุนจากครอบครัว ขอบคุณบิดา มารดา และเพื่อนๆ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต รุ่นที่ 30 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทุกท่าน ที่คอยให้ความช่วยเหลือในการศึกษามาโดยตลอด จนทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงตามประสงค์คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยจะนำประสบการณ์ไปพัฒนาการทำงานที่รับผิดชอบเพื่อความก้าวหน้าของตนเองต่อไป

นางสาวจรีพร กินทร์

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	3
ABSTRACT.....	4
กิตติกรรมประกาศ.....	6
สารบัญ	7
รายการตาราง.....	8
รายการภาพประกอบ	10
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ของการวิจัย	2
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร	5
2.2 ประสิทธิภาพด้านการสื่อสาร.....	10
2.3 ข้อมูลพื้นฐานของอำเภอคลองหอยโข่ง.....	11
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	21
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	23
3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	23
3.2 แบบแผนการวิจัย.....	24
3.3 เครื่องมือในการวิจัย.....	25
3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	26

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่างๆ ที่นำมาใช้.....	27
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	29
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
4.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์.....	29
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	46
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	47
5.2 การอภิปรายผล	48
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	50
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	53
ภาคผนวก ก	54
ภาคผนวก ข	60
ภาคผนวก ค	64
ประวัติผู้เขียน	69

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	30
4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยการสื่อสาร ของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง	32
4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยการสื่อสารด้านผู้ส่งสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง	33
4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยการสื่อสารด้านสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง	34
4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยการสื่อสารด้านช่องทางการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง	34
4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยการสื่อสารด้านผู้รับสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง	36
4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิภาพของสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง	37
4.8 การเปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามเพศ	38
4.9 การเปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามอายุ	38
4.10 การเปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามสถานภาพ	39
4.11 การเปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	39
4.12 การเปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัย	40

ตาราง	หน้า
4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัย	40
4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามอาชีพ	42
4.15 วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน	43
4.16 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) กระทบการสื่อสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีของตำบลคลองหยอง	44
4.12 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) กระทบการสื่อสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีของตำบลคลองหยอง	44
5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	48

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 องค์ประกอบการสื่อสาร	8
2.2 กรอบแนวคิด	21

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงาน เมื่อมีการสื่อสารคลาดเคลื่อน ทำให้การรับข่าวสารเกิดความไม่เข้าใจจากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ จะเกิดความผิดพลาดในงาน จึงจำเป็นอย่างมาก ที่ทุกคนต้องพัฒนาเกี่ยวกับการสื่อสารอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารโดยการพูด เช่น การพูดเร็วหรือช้าเกินไป การออกเสียงไม่ชัด ฯลฯ การสื่อสารด้านการเขียน เช่น ใช้ภาษาที่กำกวมหรือลายมืออ่านไม่เข้าใจ ฯลฯ หรือการสื่อสารด้วยวิธีการพิมพ์ เช่น การพิมพ์สระหรือตัวอักษรที่ผิด ทำให้ความหมายเปลี่ยน ฯลฯ รวมไปถึงปัญหาการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ล้าสมัย ขาดความน่าสนใจ หรือการสื่อสารในระดับเดียวกัน ที่ไม่สามารถพูดคุยกันได้ มีการชิงดีชิงเด่น ไม่ยอมรับ ไม่เข้าใจ มีปฏิกริยาตอบสนองต่อกันและขาดการประสานงาน ซึ่งทำให้เกิดการทำงาน ซ้ำซ้อนและส่งผลกระทบต่อการทำงาน จะเห็นได้ว่า อุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นจากการติดต่อสื่อสารดังกล่าวนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้การสื่อสารไม่เป็นไปตามแนวทางที่ต้องการ และส่วนใหญ่ อาจนำมาซึ่งความล้มเหลวในการติดต่อสื่อสาร ความขัดแย้งระหว่างบุคลากร หรือระหว่างบุคลากร กับองค์กร ความขัดแย้ง ในการติดต่อสื่อสารนี้ จะเป็นผลให้บุคลากรเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจในการติดต่อสื่อสารที่เป็นอยู่ ตลอดจนไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งในองค์กรสมัยใหม่นั้น การสื่อสารที่มีประสิทธิผลจะช่วยสร้างที่มีประสิทธิภาพให้เกิดขึ้นและสร้างความเข้าใจตลอดจนสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายพนักงาน ทำให้เกิดกระบวนการแรงงานสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และนอกจากนี้การสื่อสารก็ยังช่วยสร้างสรรค์ จรรโลงวัฒนธรรมให้แข็งแกร่ง ตลอดจนสร้างองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ และถ้าองค์กรจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง การสื่อสารในองค์กรจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การบริหารการเปลี่ยนแปลง ประสบความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น (จรัสโฉม ศิริรัตน์, 2559)

ปัจจุบันผู้วิจัยดำรงตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เห็นว่าผู้ใหญ่บ้านมีบทบาทหน้าที่ตามภารกิจการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุดจะเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญให้งานลงไปสู่ชุมชนตามเป้าหมายและถูกต้อง และอีกบทบาทหน้าที่ที่ค่อนข้างสำคัญ คือ ทำหน้าที่ประสานงาน เพื่อกระจายข้อมูลข่าวสารไปสู่ชุมชน เมื่อมีข้อสั่งการมาจากหน่วยเหนือ บางครั้งข้อมูลสารมีความคลาดเคลื่อน ข้อมูลไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาดังกล่าว

มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อในการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจากมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกันจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ว่าปัญหาหลักที่เกิดจากความไม่เข้าใจในการรับสาร เพราะการส่งสารของผู้ใหญ่บ้านไม่ตรงประเด็น ช่องทางการสื่อสารที่ไม่เพียงพอหรืออื่นๆ และเมื่อทราบที่มาที่ไปของปัญหาทางผู้วิจัย สามารถนำผลการวิจัยไปแก้ไขถึงประสิทธิภาพและการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นสำหรับการปฏิบัติงานของผู้นำท้องที่ ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อแก้ปัญหาประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลาในครั้งถัดไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ของการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอกลองหอยโข่ง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอกลองหอยโข่ง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอกลองหอยโข่ง อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนในอำเภอกลองหอยโข่งที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการรับรู้ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านแตกต่างกัน
3. ปัจจัยการสื่อสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

1.4 ประโยชน์ของการวิจัย

เพื่อใช้เป็นข้อมูลให้อำเภอกลองหอยโข่งหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาในการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน และปัจจัยด้านการสื่อสาร ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา หมู่บ้านที่อาศัย อาชีพ และ ปัจจัยการสื่อสาร ได้แก่ ผู้ส่งสาร (Source) สาร (Message) ช่องทางสื่อสาร (Channel) ผู้รับสาร (Receiver)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ทำการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป เขตพื้นที่ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา มีจำนวน 6,536 คน โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ใช้การคำนวณตามรูปแบบของ ทาโร่ ยามาเน (Taro Yamane) โดยได้กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากการคำนวณจากสูตรดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการศึกษาครั้งนี้ มีประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 377 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือในพื้นที่ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

4. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ.2565 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ.2566

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

งานวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ทั้งนี้เพื่อหาปัญหาในการทำงานเกี่ยวกับการสื่อสาร และหาวิธีแก้ไขเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำท้องที่มีคุณภาพมากขึ้น สามารถเข้าใจถึงระบบ การทำงาน การรับสารมากขึ้น โดยมีปัจจัยหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

ประสิทธิภาพของการสื่อสาร หมายถึง ทักษะการสื่อสารเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน รวมถึงการทำความเข้าใจทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดที่อยู่ภายใต้ข้อมูลเหล่านั้น ทั้งที่อยู่ในรูปแบบวจนภาษา และอวจนภาษา ช่วยให้การสื่อสารสามารถสื่อสารเข้าใจกันมากขึ้น และสามารถสื่อความต้องการของตัวเองออกไปผ่านคำพูดหรือตัวหนังสือได้อย่างกระชับ ชัดเจน

ตรงประเด็น เรียกความสนใจจากผู้รับสารให้เกิดความต้องการในการรับรู้สิ่งที่ตนกำลังสื่อสาร และเข้าใจสิ่งที่สื่อออกมาได้อย่างไม่ผิดเพี้ยน

การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข้อมูลต่างๆ จากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสาร โดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยจะต้องเกิดขึ้นโดยมีบุคคลตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไป

ปัจจัยการสื่อสาร หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องของกับกระบวนการจัดการข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร และผู้รับสารอันส่งผลต่อการขยายตัวและดำรงอยู่ของชุมชนโดยอาจพิจารณาจากรายละเอียดต่างๆ เช่น

- ผู้ส่งสาร หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งสาร หรือเป็นแหล่งกำเนิดสาร เพื่อส่งต่อไปถึงผู้รับสาร

- สาร หมายถึง ข้อมูลหรือเรื่องราวที่มีความหมาย ที่อยู่ในรูปของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความต้องการ หรืออารมณ์ เป็นต้น ที่สามารถถ่ายทอดจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารให้ได้รับรู้ และแสดงออกมาโดยอาศัยภาษา ท่าทางหรือสัญลักษณ์อื่นๆ

- ผู้รับสาร หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือมวลชนที่รับเรื่องราวข่าวสารที่ถูกส่งมาจากผู้ส่งสาร และแสดงปฏิกิริยาตอบกลับไปยังผู้ส่งสาร หรือส่งสารต่อไปถึงผู้รับสารคนอื่นๆ ตามจุดมุ่งหมายของผู้ส่งสาร

ผู้ใหญ่บ้าน คือ เป็นผู้มาจากการเลือกตั้ง โดยนายอำเภอจะเป็นผู้จัดการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน ให้ประชาชนในหมู่บ้านนั้นๆเลือก ผู้ชนะเลือกตั้งก็จะได้รับการแต่งตั้งจากนายอำเภอท้องที่ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ดูแลปกครองราษฎรในเขตหมู่บ้าน ปฏิบัติตามคำสั่งกำนันและนายอำเภอ รายงานเหตุการณ์ที่ไม่ปกติ รับเรื่องร้องทุกข์ต่างๆ เพื่อนำปัญหาไปแจ้งต่อภาครัฐให้แก้ไขปัญหาคต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนใน ตำบลคลอง หอยโข่งอำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ซึ่งผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

- 2.1. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร
- 2.2 ประสิทธิภาพด้านการสื่อสาร
- 2.3 ข้อมูลพื้นฐานของอำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

2.1.1 ความหมายของการสื่อสาร

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2542) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารว่า คือ เป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยใช้สื่อหรือช่องทางต่างๆ เพื่อเป็นการโน้มน้าวจิตใจให้เกิดผลในการให้เกิดการรับรู้ หรือเปลี่ยนทัศนคติ หรือให้เปลี่ยน พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหลายอย่าง

วีรัช ลภีรัตนกุล (2546) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารว่า คือ กระบวนการในการส่งผ่านหรือสื่อความหมายระหว่างบุคคล สังคมมนุษย์เป็นสังคมที่สมาชิก สามารถใช้ความสามารถของตน สื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ โดยแสดงออกในรูปของ ความต้องการความปรารถนา ความรู้สึกนึกคิด ความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ จากบุคคลหนึ่ง ไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง

พิชิต แก้วก่อง (2549) ให้ความหมายของการสื่อสารว่า การสื่อสารนั้นเป็น การ ถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น หรือเรื่องราวต่างๆ จากผู้ส่งสาร แล้วส่งไปยังผู้รับสาร เพื่อให้เกิด ความเข้าใจที่ตรงกัน โดยอาศัยเครื่องนำสื่อสารเป็นตัวกลางถ่ายทอด

เนตร์พัฒนา ยาวีราข (2553) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารว่าเป็น กระบวนการสื่อข้อมูลซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระหว่างผู้บริหารและระหว่าง พนักงาน การสื่อสารเกี่ยวข้องกับข่าวสารของบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มคนที่ต้องการสื่อเพื่อให้ทุกคนเข้าใจ ในข่าวสารนั้น

เกรียงศักดิ์ เจตีย์แปง (2551) ได้กล่าวเกี่ยวกับหลักสำคัญในการสื่อสาร ดังนี้

1. ความเชื่อถือ (Credibility) การสื่อสารที่จะได้ผลนั้นจะต้องมีความเชื่อถือได้ในเรื่องของผู้ให้ข่าวสาร จากแหล่งข่าว เพื่อจะทำให้เกิดความมั่นใจหรือเต็มใจในการรับฟังข่าวสารนั้น

2. ความเหมาะสม (Context) การสื่อสารที่ดีต้องมีความเหมาะสมกลมกลืนกับวัฒนธรรมของสังคม เครื่องมือสื่อสารนั้นเป็นเพียงสิ่งประกอบแต่ความสำคัญนั้นจะอยู่ที่ ท่าที ท่าทางภาษา คำพูดที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมสังคม หมู่ชน หรือสภาพแวดล้อมนั้นๆ เหมือนการยกมือไหว้สำหรับสังคมไทย

3. เนื้อหาสาระ (Content) ข่าวสารที่ดีจะต้องมีความสำคัญและมีประโยชน์สำหรับผู้รับ จึงจะทำให้ข่าวสารมีความน่าอ่าน

4. บ่อยและสม่ำเสมอต่อเนื่อง (Continuity and Consistency) การสื่อสาร จะได้ผลดีที่ดียิ่งขึ้นจะต้องมีความต่อเนื่อง ติดต่อกัน หรือมีการย้ำหรือซ้ำ เพื่อเตือนความทรงจำหรือเปลี่ยนทัศนคติและความสม่ำเสมอ เสมอต้นเสมอปลาย มิใช่ข่าวชนิดขาดๆ หายๆ ไม่เที่ยงตรงไม่แน่นอน

5. ช่องทางข่าวสาร (Channels) ข่าวสารจะเผยแพร่ได้ต้องส่งไปให้ถูกช่องทางของการสื่อสารนั้นๆ โดยมองหาช่องทางที่เปิดรับข่าวสารที่เราจะส่ง เพื่อให้ถึงอย่างรวดเร็ว การส่งไปยังบุคคลหรือกลุ่มคนเราควรเลือกช่องทางที่ดีที่สุดและได้ผลรวดเร็วที่สุด

6. ความสามารถของผู้รับสาร (Capability and Audience) การสื่อสารที่ดีว่าได้ผลที่ดีนั้นต้องใช้ความพยายามหรือแรงงานน้อยที่สุด การสื่อสารจะง่ายและสะดวกไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับของผู้รับเพียงอย่างเดียว แต่จะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นสถานที่โอกาสอำนวย นิสัยความรู้พื้นฐานที่จะช่วยให้เข้าใจ

7. ความแจ่มแจ้ง (Clarity) ข่าวสารต้องง่าย ใช้ภาษาที่ผู้รับเข้าใจ คือใช้ภาษาของศัพท์ที่ยากและสูง ไม่มีประโยชน์ ควรตัดออกให้หมดให้ชัดเจนเข้าใจง่าย มีความมุ่งหมายเดียวอย่าให้คลุมเครือ หรือมีความหมายหลายแง่ หรือตกลงข้อความบางตอนที่สำคัญไป

กิติมา สุรสนธิ (2541) ได้อธิบายว่ากระบวนการสื่อสารนั้นจะต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญๆ 4 ส่วนเป็นอย่างน้อย คือ ผู้ส่งสาร (Sender) สาร (Message) ช่องสาร (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งกล่าวถึงรายละเอียดขององค์ประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

ผู้ส่งสาร (Sender) ผู้ส่งสารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการสื่อสารมีนักวิชาการได้ให้คำนิยามของผู้ส่งสารไว้ว่า ผู้ส่งสาร หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความคิดที่ต้องการจะส่งข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วย อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นทัศนคติ ความเชื่อและอื่นๆ ดังนั้นผู้ส่งสารจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อองค์ประกอบอื่นๆ ทั้งในแง่ของการเป็นผู้เลือกข้อมูลข่าวสารที่ถ่ายทอดไป การเลือกวิธีการและช่องทางที่ทำให้สารไปยังผู้รับสาร รวมทั้งการเลือกและพยายามกำหนดตัวผู้ที่จะรับข้อมูลข่าวสารโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงในระดับใดระดับหนึ่ง หรือในด้านใดด้านหนึ่งกับบุคคลที่เป็นผู้รับสาร เหมือนความต้องการในการเปลี่ยนแปลงรับรู้หรือความรู้ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคล ของกลุ่มคน หรือสังคม เป็นต้น

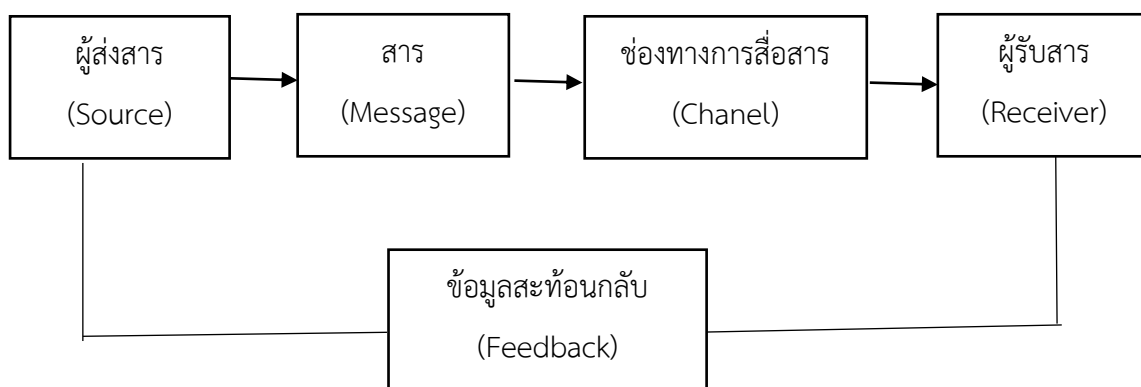
สาร (Message) หมายถึงเรื่องราวที่มีความหมายได้ถูกแสดงออกมาโดยอาศัยภาษาหรือสัญลักษณ์อื่นๆ และสามารถทำให้เกิดการรับรู้ต่อความหมายและมีปฏิริยาตอบสนอง ต่อความหมายที่ได้รับนั้นได้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสารจะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ รหัสสารคือ ภาษา หรือ สัญลักษณ์ หรือสัญญาณ ที่ถูกคิดค้นเพื่อแสดงออกทางความคิด ทางความรู้สึกทางความเชื่อ ทางค่านิยม และวัตถุประสงค์ต่างๆ ของผู้ส่งสาร ซึ่งรหัสสารอาจ ถูกแสดงออกมาเป็นสารที่เป็นทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน และรหัสของสารที่ไม่ใช่ภาษาพูด หรือภาษาเขียน เช่น กิริยาท่าทาง อากัปกริยาอาการ ภาพ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการที่ผู้ส่งสารจะเลือกใช้รหัสแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับระบบสังคม วัฒนธรรมสภาพถิ่นที่อยู่อาศัยทั้งของบุคคล ผู้ส่งสาร และผู้รับสารว่าจะสามารถเข้าใจความหมายจากรหัสสารร่วมกันได้มากน้อยเพียงใด

ช่องทางการสื่อสารหรือสื่อ (Channel or Media) หมายถึง พาหนะที่นำหรือพาข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ดังนั้น ช่องทางการสื่อสารเป็นประสาทสัมผัสและการสัมผัส เป็นต้น หรือนอกจากนี้ช่องทางการสื่อสารหรือสื่อยังอาจหมายถึงคลื่นเสียงและอากาศที่อยู่รอบๆตัวเราด้วย

ผู้รับสาร (Receiver) มีคำใช้เรียกผู้รับสารหลายคำ ยกตัวอย่างเช่น ผู้รับ ผู้ถอดรหัส ผู้ฟัง และผู้ฟังผู้ชม การสื่อสารจะมีความหมายอย่างไรนั้น จะประสบความสำเร็จหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับผู้รับสารจะเลือกรับสาร หรือเลือกที่จะตีความหรือเข้าใจข่าวสารที่ตนเองได้รับนั้นอย่างไร ดังนั้น การสื่อสารจะเริ่มต้นจากผู้ส่งสารแต่บุคคลที่จะแสดงว่าการสื่อสาร ประสบความสำเร็จหรือไม่นั้นก็คือผู้รับสาร เช่น ถ้าผู้รับสารต้องการรับสารตาม ที่ผู้ส่งสารส่งในขณะนั้นหรือผู้รับสารมีความรู้ในการที่จะทำตามความเข้าใจต่อสาร หรือผู้รับไม่สามารถทำตามความเข้าใจในการที่ผู้ส่งให้ได้

ก็จะทำการสื่อสารนั้นล้มเหลว ดังนั้น ในการสื่อสารทุกครั้งสิ่งที่ผู้ส่งต้องพิจารณาและคำนึงอย่างมากคือผู้รับสาร

ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการสื่อสารมีลักษณะเป็นวงจรไม่มีที่สิ้นสุดเป็นกระบวนการทั้งผู้ข่าวสารและผู้รับสารจะเป็นได้ทั้งผู้เข้ารหัสและถอดรหัส และส่งข่าวสารอยู่ตลอดเวลา ข่าวสารที่ผู้รับสารส่งกลับไปยังผู้ส่งข่าวสาร เรียกว่า ข้อมูลสะท้อนกลับ หรือ Feedback ซึ่งข้อมูลสะท้อนกลับนี้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของกระบวนการในการสื่อสาร เพราะข้อมูลที่บอกให้แหล่งข่าวสารหรือผู้ส่งสารรู้ ข่าวสารที่ส่งออกไปนั้นกำลังได้รับการแปลความหมายและเป็นการแปลตรงกับความหมายที่ผู้ส่งข่าวสารต้องการให้แปลหรือไม่ กระบวนการสื่อสารดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น สามารถเขียนเป็นรูปแบบการสื่อสารได้ ดังภาพประกอบ 2.1

ภาพประกอบ 2.1 องค์ประกอบของการสื่อสาร

ที่มา : จีราวรรณ ยัมปลี้ม (2561)

2.1.2 ปัญหาและอุปสรรคของการสื่อสาร

ระวีวรรณ ประกอบผล (2542) กล่าวว่า การสื่อสารในทุกๆระดับจะมีอุปสรรคของการสื่อสารที่เกิดขึ้นได้เสมอ บุคคลผู้กระทำการสื่อสารจึงควรจะต้องตระหนัก และมีความเข้าใจถึงอุปสรรคของการสื่อสารและพยายามขจัดอุปสรรคของการสื่อสาร ซึ่งมีดังนี้

อุปสรรคที่ผู้ส่งสาร

ในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารที่จะส่งไปยังผู้รับสารเพื่อให้การสื่อสารนั้นบรรลุเป้าหมาย ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้อย่างมากเพียงพอ เพราะถ้าหากผู้ส่งสารขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะส่งสารแล้ว ผู้รับสารก็จะขาดความเชื่อถือและเชื่อมั่นในตัวผู้ส่งสารอีกด้วย ซึ่งจะมีผลทำให้การสื่อสารสะดุดหยุดลงและไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารต้องการ

นอกจากนี้ หากผู้ส่งสารมีทัศนคติในที่ไม่พึงประสงค์ต่อการสื่อสาร ก็ทำให้การสื่อสารนั้นเป็นไปโดยไม่ราบรื่น เช่น หากผู้ส่งสารมีทัศนคติไม่ดีต่อผู้รับสารก็จะเกิดความไม่เต็มใจในการสื่อสาร หรือหากผู้ส่งสารมีทัศนคติไม่ดีต่อตนเอง ก็จะทำให้เกิดความไม่มั่นใจและอาจทำให้เกิดผลในทางลบต่อการที่ได้สื่อสารออกไป ทำให้การสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ ในการสื่อสารทุกครั้งผู้ส่งสารเองจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการสื่อสารในทุกๆ ครั้ง ทั้งในเรื่องของข้อมูล ความรู้และสร้างทัศนคติที่ดีเพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร

อุปสรรคที่สาร

ในกระบวนการสื่อสาร สารที่ผู้ส่งสารออกไปยังผู้รับสารอาจจะเป็นอุปสรรคของการสื่อสารได้ หากสารนั้นขาดความพอเหมาะพอดีกับกำลังความสามารถในการรับสาร เช่น สารที่ขาดการจัดลำดับเรื่องราวที่ดีพอ สารที่มีลักษณะสลับซับซ้อนคลุมเครือไม่ชัดเจน สารที่มีรูปแบบที่ล้าสมัย ไม่เหมาะกับผู้รับสาร เป็นต้น จะทำให้การสื่อสารนั้นไม่ประสบผลสำเร็จได้ นอกจากนี้สารที่มีลักษณะขัดกับความคิดหรือความเชื่อและรวมไปถึงค่านิยมของผู้รับสารก็อาจจะเป็นอุปสรรคในการสื่อสารได้

อุปสรรคที่ช่องทางการสื่อสารหรือสื่อ

อุปสรรคของการสื่อสารก็อาจจะอยู่ที่สื่อหรือช่องทางที่ผู้ส่งสารจะใช้เลือกเป็นสำคัญ เพราะถ้าผู้ส่งสารเลือกใช้ช่องทางหรือสื่อที่ไม่เหมาะสม ก็จะทำให้เกิดความไม่เข้าใจในการสื่อสาร และอาจจะมีผลต่อการสื่อสาร เช่น หากผู้รับสารไม่มีความรู้ในการอ่านออกเขียนได้ แต่ผู้ส่งสารเลือกใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่ก็จะก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคได้ ด้วยเหตุนี้การเลือกใช้สื่อจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของช่องทางสื่อแต่ละชนิด และยังคงคำนึงถึงความสะดวก ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของผู้รับสารในการที่จะรับสารจากช่องทางสื่อที่ผู้ส่งสารส่งมา เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

อุปสรรคที่ผู้รับสาร

อุปสรรคที่เกิดจากผู้รับสารอาจจะเกิดขึ้นจากการที่ผู้รับสารขาดพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ตนจะเป็นผู้รับสาร การที่จะรับสารได้อย่างเข้าใจแจ่มแจ้งก็เป็นไปได้ยาก บางครั้งผู้รับสาร อาจจะสำคัญผิดคิดว่าตนมีความรู้มากเพียงพอในเรื่องที่จะทำการสื่อสาร ทำให้เกิดความไม่สนใจ ไม่ตั้งใจที่จะรับสารอย่างจริงจัง และเกิดความเข้าใจผิดในสารนั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยากและเป็นอุปสรรคที่ทำให้การสื่อสารไม่บรรลุผล

ทฤษฎีการสื่อสาร

Osgood and Schramm (อ้างถึงใน ปิยนันท์ สวัสดิ์ ศฤงฆาน, 2562) กล่าวว่า การสื่อสารเชิงวงกลมเป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการสื่อสารที่ดี โดยต้องมีองค์ประกอบทั้งสิ้น 7C ดังนี้

1. Credibility ความน่าเชื่อถือ ทำให้ผู้รับสารเกิดความเชื่อถือต่อสารนั้น

2. Content เนื้อหาสาระ จพต้องมีความน่าสนใจ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ และชี้แนะให้เกิดการตัดสินใจได้ในลักษณะอย่างไรบ้าง มีความชัดเจน ตรงไปตรงมา ดังเช่น การเลือกใช้คำหรือข้อความที่เข้าใจง่าย ไม่คลุมเครือ

3. Context ความเหมาะสม การเลือกใช้ภาษาและใช้สิ่งสารตลอดจนผู้รับเหมาะสมกับสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมนั้นเพียงใด

4. Channel ช่องทางการส่งสาร การเลือกวิธีการส่งข่าวสารได้เหมาะสมเข้าถึงง่าย และรวดเร็วที่สุด

5. Continuity and Consistency ความต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เป็นการสื่อสารที่กระทำอย่างต่อเนื่องมีความแน่นอนถูกต้อง จะช่วยให้มีการย้ำเตือนตลอดเวลา

6. Cabability of Audience ความสามารถของผู้รับสาร โดยมีการเลือกใช้วิธีการส่งสาร ซึ่งมั่นใจว่าผู้รับสารนั้นจะสามารถรับสารได้ง่ายและสะดวกโดยให้คำนี้ถึงความรู้ เจตคติ อุปนิสัย ทักษะการใช้ภาษา สังคม และวัฒนธรรมของผู้รับสารเป็นสำคัญ

7. Clarity ชัดเจน เป็นการเลือกใช้คำ หรือข้อความที่เข้าใจง่าย ข้อความไม่คลุมเครือ

2.1.3. การสื่อสารในสภาวะวิกฤต

ปรีดี นุกุลสมปรารถนา (2563) ให้ความหมายว่า การสื่อสารในสภาวะวิกฤต (Crisis Communication) หมายถึง การสื่อสารของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กร ถึงสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดวิกฤตไปยังสาธารณชน เป็นการชี้แจงให้รับทราบและสร้างความเข้าใจให้ถูกต้องและตรงกัน ดังนั้นการสื่อสารในสภาวะวิกฤตจึงมีความสำคัญอย่างมากในการสื่อสารที่เหมาะสมต่อสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดวิกฤตขึ้น เพื่อให้องค์กรสามารถชิงความได้เปรียบในการจัดการหรือบรรเทาผลกระทบจากสภาวะวิกฤตได้ โดยองค์กรจะต้องมีความรวดเร็วในการสื่อสารไม่ปล่อยให้ปัญหาที่เกิดขึ้นบานปลาย ทำงานเชิงรุก ใช้การสื่อสารหลากหลายรูปแบบ และสร้างความสัมพันธ์กับสื่อเพื่อให้สื่อเป็นผู้สนับสนุนในการนำเสนอข้อมูลที่ข้อเท็จจริงอย่างเป็นธรรม โดยเริ่มจากการที่องค์กรจะต้องวิเคราะห์ประเด็นและเตรียมความพร้อมที่จะให้ข้อมูลทุกอย่างครบทุกประเด็น และต้องเตรียมความพร้อมในการรับมือความอยากรู้อยากเห็นของสาธารณชนเพื่อนำมาเสริมสร้างการเตรียมข้อมูลให้เพียงพอต่อการให้ข้อมูลด้วยความน่าเชื่อถือมากเพียงพอ และสามารถควบคุมอารมณ์ในการให้ข่าวได้ รวมถึงการตอบข้อซักถาม ตลอดจนสามารถฟื้นฟูแก้ไขวิกฤตให้กลับคืนสู่ภาวะปกติได้ โดยมีหลักการจัดการสื่อสารในสภาวะวิกฤตนั้นประกอบด้วย 3 ช่วงระยะเวลา ดังนี้

1. การเตรียมการ (Preparedness)
2. การจัดการวิกฤต (Handing)

3. การฟื้นฟู (Recovery)

กล่าวโดยสรุป การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการส่งสาร หรือการแลกเปลี่ยนสารให้มีความเข้าใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยเป็นการสื่อสารจากบุคคลหนึ่งถึงบุคคลหนึ่ง ที่ถ่ายทอดออกจากความคิด หรือความรู้สึก เป็นต้น

2.2 ประสิทธิภาพด้านการสื่อสาร

นัชชา เทียมพิทักษ์ (2558) ได้ให้ความหมาย การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communicating) คือ ทักษะการสื่อสารที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน รวมถึงการทำความเข้าใจทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดที่อยู่ภายใต้ข้อมูลเหล่านั้น ทั้งที่อยู่ในรูปแบบ วัจนภาษา หรืออวัจนภาษาก็ตาม ทักษะการสื่อสารนี้เปรียบเหมือนตัวเชื่อมประสานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่ม หรือหน่วยงานต่างๆ ที่จะช่วยให้สามารถสื่อสารกันอย่างเข้าใจขึ้น และสื่อสารเรื่องที่มีข้อมูลแง่ลบหรือข้อความยากๆ ได้โดยไม่เกิดความขัดแย้งหรือทำลายความเชื่อมั่น เชื่อใจระหว่างกัน

จริยธรรมการสื่อสาร เป็นกระบวนการสำคัญในการดำเนินชีวิต ดังนั้น การสื่อสารจึงมีอิทธิพลต่อชีวิตของบุคคล อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะโลกยุคปัจจุบันการสื่อสารเป็นทั้งเครื่องมือและวิธีการในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อบุคคล องค์กร และสังคมอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการสื่อสาร จึงต้องดำเนินการอย่างมีจริยธรรม กล่าวคือต้องดำเนินการสื่อสารสร้างสรรค์ เป็นจริงไม่ทำให้เกิดผลเสียผู้ใด เพราะ การสื่อสารในปัจจุบัน เป็นลักษณะ สื่อสังคมออนไลน์ ที่การสื่อสาร มีการส่งต่อและเข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว พฤติกรรมการเข้าถึงโซเชียลมีเดียทำให้ทุกคนเป็นสื่อได้เพราะถูกออกแบบให้ใช้งานบนโทรศัพท์มือถือถือทุกคนสามารถนำเสนอข่าวผ่านสื่อต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ปฏิเสธไม่ได้ว่าสื่อดังกล่าวมีอิทธิพลเรื่องความเร็วของการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความผิดพลาด จึงอาจเกิดขึ้นได้หากไม่มี ความรอบคอบเท่าที่ควร การสื่อสารจึงส่งผลกระทบต่อบุคคลในสังคมโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง เพราะเพิ่มทวี ความรุนแรงมากขึ้นในทุกบริบท กรณีศึกษาที่สะท้อนผลกระทบของการสื่อสารที่ทำให้ชีวิตผู้เรียนจึงมีให้เห็นมากขึ้น อาทิ ภาพยนตร์เรื่องโลกออนร้าย (The Effect) ที่เผยแพร่ เมื่อ พ.ศ.2562 นำเสนอเนื้อหาบาดแผลทางร่างกายและจิตใจของผู้เรียนอย่างรุนแรงจากการขาดจริยธรรมการสื่อสารที่ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลและ เรื่องราวส่วนตัวและข้อมูลที่ไม่เป็นจริงของตัวละครเอก ทำให้อนาคตและชีวิตผู้เรียนซึ่งเป็นตัวละครเอกของเรื่อง ต้องยุติลง เพราะการขาดจริยธรรมการสื่อสารของบุคคลเพียงคนเดียว จริยธรรมการสื่อสารจึงเป็นประเด็นที่ ทุกคนต้องตระหนักและปฏิบัติให้ อยู่ในขอบวิถี ความถูกต้องจน กลายเป็นบรรทัดฐานของสังคม จริยธรรมการสื่อสารจึงเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมมีความสำคัญต่อการ สื่อสารทุกประเภท โดยเฉพาะบุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่

ด้านการสื่อสารโดยตรงจะกลายเป็นการปฏิบัติตนตาม จรรยาบรรณวิชาชีพสื่อสารมวลชนเหมือนกับจรรยาบรรณวิชาชีพครูทั้งนี้การสื่อสารที่มีจริยธรรมมีดังนี้

1. ความถูกต้อง การสื่อสารที่มีจริยธรรมต้องนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา มีความชัดเจน มีความถูกต้อง และนำเสนอประเด็นความคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง ควรมีการลำดับเรื่องราวอย่างเป็นระบบ และที่สำคัญคือความถูกต้องรวดเร็ว

2. ความซื่อสัตย์การสื่อสารที่มีจริยธรรมต้องไม่มีเจตนาแอบแฝงที่ทำให้ผู้รับสารรับรู้หรือเข้าใจ คลาดเคลื่อน ไม่บิดเบือนข้อมูล ไม่ให้ข้อมูลเกินความเป็นจริง

3. ความรับผิดชอบต่อสังคม กล่าวคือผู้ส่งสารต้องคำนึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นของการสื่อสารของตน การสื่อสารสามารถดำเนินการได้บนพื้นฐานเสรีภาพทางความคิด และการกระทำต้องไม่เกิดผลเสียต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม และขัดต่อศีลธรรมและกฎหมาย

4. ความเป็นส่วนตัวและลิขสิทธิ์การสื่อสารต้องเคารพสิทธิและความเป็นส่วนตัวของบุคคล การนำเสนอความเป็นส่วนตัวของข้อมูลและสารสนเทศต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าของเรื่องราว และ หากเป็นลิขสิทธิ์ต้องได้รับการอนุญาตหรืออ้างอิงชื่อเจ้าของผลงานหรือที่มาของข้อมูลให้ชัดเจน

5. การเพิ่มคุณค่าการสื่อสาร การสื่อสารต้องเกิดประโยชน์ โดยเฉพาะการสื่อสารในบริบทของ สถานศึกษาต้องเป็นการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ กล่าวคือการสื่อสารนั้นเกิดประโยชน์ต่อบริบท ต่างๆ หรือเอื้อให้ เกิดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อผู้เรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

กล่าวโดยสรุป จริยธรรมการสื่อสารเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้สื่อสารทุกคนต้องตระหนักและดำเนินการ เพราะจริยธรรมการสื่อสารมีความสำคัญต่อการสื่อสาร แม้กระบวนการสื่อสารอาจมีปัญหาอุปสรรคหรือไม่สมบูรณ์แต่หากการสื่อสารนั้นมีจริยธรรมก็จะไม่เกิดผลเสีย

วิธีการสื่อสารในองค์กร

1. การสื่อสารด้วยวาจาหรือภาษาพูด คือ การสื่อสารด้วยการพูดที่เป็นประโยชน์ มีจังหวะน้ำเสียงหนักเบาและค่อยมีความเร็วหรือช้าของการพูด เพื่อให้เกิดความน่าสนใจในการรับฟัง

2. การสื่อสารด้วยกิริยาท่าทางหรือภาษากาย เป็นการสื่อสารทางการแสดงออกทางท่าทางการกลอกตา การจ้องตา การพยักหน้า การก้มโค้ง การแสดงออกทางสีหน้า การสัมผัส และการใช้มือ

3. การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรหรือภาษาเขียน เป็นการสื่อสารทางสัญลักษณ์และรูปภาพต่างๆ การจะเลือกวิธีการสื่อสารนั้นมีปัจจัยเกี่ยวข้องมากมาย ขึ้นอยู่กับผู้ส่งสารและผู้รับสาร ตลอดจนเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง บางครั้งการสื่อความหมายอาจจะต้องใช้ทั้ง 2 หรือ 3 วิธีร่วมกันเพื่อให้สื่อนั้นมีน้ำหนักและมีความหมายลึกซึ้งขึ้น และเมื่อมีการส่งสารแล้ว

ต้องสังเกตปฏิกริยาย้อนกลับของผู้รับสาร ให้ทราบว่าข่าวสารที่ส่งไปนั้นบรรลุตามเป้าหมายเพียงใด ปฏิกริยาย้อนกลับนี้อาจจะมีทั้งพอใจ ไม่พอใจ หรือมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใดอีกด้วย

ช่องทางการติดต่อสื่อสาร

การติดต่อสื่อสารในองค์การ สามารถจำแนกช่องทางออกเป็น 2 ช่องทางคือ

1. ช่องทางการติดต่อสื่อสารแบบเป็นทางการ (Formal Communication Channels) เป็นการติดต่อสื่อสารที่ค่อนข้างจะมีแบบแผน มีชั้นมีตอน โดยผ่านระเบียบข้อบังคับ โครงสร้างการบริหารขององค์กรต่างๆ โดยอาจจะเป็นการสื่อสารจากบนลงล่าง หรือล่างขึ้นบน หรือในระดับเดียวกันก็เป็นไปได้ การติดต่อสื่อสารที่แบบเป็นทางการนี้จะมีเงื่อนไขที่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของผู้ส่งสาร และผู้รับข่าวสาร ดังนี้

- การติดต่อสื่อสารจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจที่ดี และถูกต้องแก่ผู้รับข่าวสาร
- ข่าวสารที่จะถูกนำส่งออกไปต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร
- การติดต่อสื่อสารนั้นควรให้ความสอดคล้องกับความสนใจ

ของผู้รับข่าวสาร

- ผู้รับข่าวสารต้องปฏิบัติ หรือยอมรับข่าวสารนั้นได้ทั้งทางจิตใจ

และร่างกาย

การติดต่อสื่อสารแบบเป็นทางการจะประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพได้ ก็ต่อเมื่อผู้บริหารมีความรอบรู้ ความเข้าใจ และชำนาญในการติดต่อสื่อสารมากพอ และระบบการบริหารองค์การที่แตกต่างก็ย่อมมีผลต่อการติดต่อสื่อสารด้วย ตัวอย่างการติดต่อสื่อสารลักษณะนี้ เช่น การติดต่อราชการ หรือต้องมีลายลักษณ์อักษรตามระเบียบบริหารองค์การ เป็นต้น

2. ช่องทางการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ (Informal Communication Channels) เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในองค์การตามกลุ่มสังคมโดยตรง อาศัยความสัมพันธ์ ความคุ้นเคยกัน และมีการแนะนำจากเพื่อนฝูง เป็นการรู้จักกันเป็นการส่วนตัว โดยไม่ได้เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของการบริหารในองค์การต่างๆ เป็นลักษณะของการพบปะพูดคุยสนทนากัน หรือเป็นการขอคำปรึกษากันในงานเลี้ยง ซึ่งการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการนี้จะเป็นลักษณะแบบปากต่อปาก ประสิทธิภาพของการติดต่อสื่อสารจะมีมากน้อยก็ขึ้นกับการยอมรับ ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในกลุ่มที่ไม่เป็นทางการด้วยกัน

การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการนั้น จะมีลักษณะการกระจายข่าวสารแบบพวงองุ่น เป็นบ่อเกิดของข่าวลือที่เป็นการทำลายขวัญ ชื่อเสียง และทำลายอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ในองค์การได้

อย่างไรก็ตามถ้าหากการติดต่อสื่อสารลักษณะนี้มาใช้เสริมในการติดต่อสื่อสารในลักษณะที่เป็นทางการได้นั้น ก็อาจจะช่วยส่งผลให้งานสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรได้

ทักษะในการสื่อสาร

1. ทักษะในการพูดอ่านเขียน ผู้ส่งสาร ผู้รับสารต้องมีความสามารถในการพูด อ่านเขียน เพราะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารมีความชัดเจน

2. ทักษะในการเข้ารหัสและถอดรหัส เป็นทักษะที่จะสามารถแปลสัญลักษณ์ สัญญาณต่างๆ ได้

3. ทักษะในการคิดหรือใช้เหตุผล เป็นทักษะที่มีการคิดหรือใช้เหตุผลเพื่อประเมินกลั่นกรองสารที่ได้รับอย่างเป็นระบบ ทำให้สารมีความถูกต้องมากขึ้น

4. ทักษะในการใช้เครื่องมือสื่อสาร ความสามารถของผู้สื่อสารที่จะใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับการสื่อสารในแต่ละประเภทเพื่อให้เกิดผลลัพธ์สูงสุด

5. ทักษะในการใช้อารมณ์การสื่อสารการใช้อารมณ์มีความสำคัญมากเพราะจะทำให้ผู้ส่งสารต้องการที่จะสื่อสารด้วยหรือไม่ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการสื่อสาร

เจษฎาณี เอี่ยมศุภสวัสดิ์ (2548) ได้พูดถึงปัจจัยที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลขึ้นอยู่กับหลักสำคัญ 7 ประการคือ

1. ความน่าเชื่อถือ (Credibility) ผู้รับสารนั้นต้องเชื่อถือในตัวผู้ส่งสารว่าข่าวสารที่ได้รับไม่บิดเบือน และความเป็นจริง

2. ความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม (Context) คำพูด ภาษา และท่าทางที่เหมาะสมจะเป็นสิ่งที่สำคัญนอกเหนือไปจากสังคม วัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อมอื่นๆ การสื่อสารที่เปิดโอกาสให้ผู้รับสารมีส่วนร่วมด้วยนั้น จะช่วยให้เข้าใจในการสื่อสารมากกว่านี้

3. เนื้อหาของสาร ต้องเป็นเรื่องจริง และเป็นเรื่องน่าสนใจเป็นเรื่องที่มีการชี้แจงและแนะนำให้มีการตัดสินใจด้วย

4. ความต่อเนื่องของการสื่อสารจะต้องมีอย่างสม่ำเสมอ

5. ช่องทางการสื่อสาร (Channels) ต้องเลือกส่งสารให้ตรงกับช่องทางการสื่อสารซึ่งเป็นช่องทางที่ได้ผลและรวดเร็ว

6. ความสามารถของผู้รับสาร (Capability of Audience) ต้องเป็นคนที่มีความสามารถในการฟัง และเกิดความเข้าใจ เพื่อที่จะทำให้เข้าใจข้อมูลถูกต้อง ซึ่งต้องมีปัจจัยอีกหลายประการเช่น โอกาส ความรู้พื้นฐาน และสถานที่

7. ความแจ่มชัดของการสื่อสาร (Clarity) เป็นการสื่อสารใช้ภาษาและถ้อยคำที่ช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจง่าย ปัจจัยที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีการสื่อสารได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร

ช่องทางการสื่อสารและผู้รับสาร ซึ่งเป็นการชี้ถึงการเพิ่มหรือลดประสิทธิภาพการสื่อสารทุกองค์ประกอบจึงมีความสำคัญ ในการสื่อสารจึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

กล่าวโดยสรุป คือ ประสิทธิภาพด้านการสื่อสาร คือ การที่ผู้ส่งสารมีความสามารถในการสื่อสาร หรือส่งสารให้เกิดความเข้าใจง่าย เนื้อหามีความกระชับ ชัดเจน และตรงประเด็น จะทำให้เรียกความสนใจของผู้รับสารได้

2.3 ข้อมูลพื้นฐานของอำเภอคลองหอยโข่ง

2.3.1 ประวัติอำเภอคลองหอยโข่ง

อำเภอคลองหอยโข่งจากคำบอกเล่าจากบรรพบุรุษที่สืบทอดกันมาว่า ในอดีตเมื่อประมาณ 500 กว่าปีมาแล้ว คลองหอยโข่งเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ที่ล้อมไปด้วยป่าดงดิบ ชาวบ้านในพื้นที่ดำรงชีพอยู่ด้วยความยากลำบาก ต่อมาคลองหอยโข่งเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอหาดใหญ่ ประชากรดั้งเดิมที่อาศัยสืบทอดกันมาแต่สมัยโบราณ ซึ่งสันนิษฐานได้จากสถานที่สำคัญหลายแห่ง โดยเฉพาะศาสนสถานบ่งบอกถึงประวัติศาสตร์อันยาวนานตั้งแต่ก่อนสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ หรืออาจมีการตั้งถิ่นฐานก่อนหน้านี้อีก สันนิษฐานได้จากสภาพสังคม ประเพณี และวัฒนธรรมต่างๆ ที่บ่งเพาะให้ชาวคลองหอยโข่งเป็นคนที่มึดุมการณ์ทางความคิด พัฒนาตลอดมา ดังนั้น ด้วยความทิวกันดารห่างไกลชุมชนเมือง ประกอบกับประชาชนที่มีความแตกแยกทางความคิดในการเมืองการปกครอง และด้วยเหตุผลความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ก่อตั้งเป็นกิ่งอำเภอคลองหอยโข่ง ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2535 และได้ยกฐานะเป็นอำเภอเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 114 ตอนที่ 50 ก ลงวันที่ 26 กันยายน 2540

2.3.2 ลักษณะที่ตั้ง

ที่ตั้งอำเภอ อำเภอคลองหอยโข่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอหาดใหญ่ และอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดสงขลา ระยะทางห่างจากตัวจังหวัด 44 กิโลเมตร ห่างจากอำเภอหาดใหญ่ 18 กิโลเมตร มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 274 ตารางกิโลเมตร (171,250 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 3.71 ของพื้นที่จังหวัด

2.3.3 จำนวนประชากร

ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง มีประชากรอายุ 18 ปีขึ้นไป ทั้งหมด 6,539 คน ประกอบด้วย ผู้ชาย จำนวน 3,174 คน ผู้หญิง จำนวน 3,409 คน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณพล เต็มกิจธนสาร (2564) ศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของผู้ใหญ่บ้านด้านข้าราชการ 4.0 อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของผู้ใหญ่บ้านด้านข้าราชการ 4.0 และเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาตนเองของผู้ใหญ่บ้านประชากรที่ศึกษาผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอเมืองจังหวัดจันทบุรี มีจำนวน 98 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6/ปวช. สถานภาพสมรส และประสบการณ์ในการดำรง ตำแหน่ง 10 ปีขึ้นไป สำหรับความต้องการพัฒนาตนเองของผู้ใหญ่บ้านด้านข้าราชการ 4.0 พบว่า ด้านการส่งเสริมการทำงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงบูรณาการจะอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างพันธมิตรและส่งเสริมการทำงานแบบประชารัฐ ด้านการส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการคิดสร้างสรรค์และด้านการปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล ตามลำดับ สำหรับการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาตนเองของผู้ใหญ่บ้านด้านข้าราชการ 4.0 พบว่าผู้ใหญ่บ้านที่มีเพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ดำรงตำแหน่ง และสถานภาพ แตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาตนเองของการผู้ใหญ่บ้านด้านข้าราชการ 4.0 แตกต่างกัน

มูทิตา ภูระหงษ (2564) ศึกษาการสื่อสารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษา พบว่า 1) การสื่อสารของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพบว่า ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้รูปแบบการสื่อสารแบบล่างขึ้นบน รูปแบบการสื่อสารแบบบนลงล่าง รูปแบบการสื่อสารแบบแนวไขว้ รูปแบบการสื่อสารแบบ แนวนอน 2) ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การนำองค์การ การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ผลลัพธ์การดำเนินการ การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ การวัด การ วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ การจัดการกระบวนการ การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียการสื่อสารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน ขององค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารงาน ร้อยละ 78.10

ศุภิสรา ธารประเสริฐ (2563) ศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เขตอำเภอ ชาติพนม จังหวัดนครพนม ผลการศึกษาพบว่า

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอชาติพนม จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.30$) ประสิทธิผลการ

ปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.60$)

2. ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เขตอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และแหล่งที่อยู่อาศัย พบว่า ความคิดเห็นต่อ ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เขตอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เขตอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถร่วมกันทำนาย ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เขตอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 49.00 ส่วนการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เขตอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

4. แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เขตอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ได้แก่ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และที่ทำการปกครองอำเภอ ควรจะมีการพัฒนาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และควรจัดสรรทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้เพียงพอ และต้องเป็นผู้นำในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในด้านต่างๆ รวมทั้งการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจ พอเพียง และควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อยกระดับการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยให้มีกลุ่มองค์กรภาคประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่มากขึ้น โดยต้องรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชน

วิภา รุ่งจรัส (2560) ได้ทำการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบล เหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ของประชาชนที่มีเพศ อายุระดับการศึกษาและการประกอบอาชีพ แตกต่างกัน และ (3) เพื่อรวบรวม ข้อเสนอแนะของประชาชนในการพัฒนาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตตำบลเหนือเมืองที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทน รวมทั้งสิ้นจำนวน 4,073 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน รวม 364 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าห้าระดับ จำนวน 30 ข้อ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .90 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : F-test) และ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัย พบว่า (1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดด้าน เรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการปกครองและการรักษาความสงบ เรียบร้อย ด้านการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ด้านการบริการ ด้านการพัฒนา เศรษฐกิจและการพัฒนาสังคม (2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตาม บทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน และ (3) ประชาชนมีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา การปฏิบัติงาน ตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เรียงลำดับตามความถี่จากมากไปน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ ควรมีการร่วมปฏิบัติงานกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างใกล้ชิดควรมีการส่งเสริมอาชีพรองนอกฤดูการทำนา และควรมีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

อภิรักษ์ คำเจริญ (2559) ศึกษาเรื่อง “การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบันในเขตพื้นที่อำเภออุทุมพร และอำเภอ ด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี” พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่อำเภออุทุมพร และอำเภอ ด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี มีการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ด้านการนำข้อราชการไปประกาศแก่ราษฎร มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านกิจการสาธารณประโยชน์ ด้านการใช้อำนาจหน้าที่ปกครอง ด้านการรายงาน ต่อทางราชการ ด้านการป้องกันโรคติดต่อ ด้านการจัดหมู่บ้านให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านการจัดทำงานทะเบียน และด้านที่เกี่ยวข้องกับความอาญา ตามลำดับ ส่วนผลการเปรียบเทียบ การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาท หน้าที่ไม่แตกต่างกัน

รุจิรัตน์ลำตาล (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา บทบาททางการ ปกครองของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านภายใต้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 การ

เปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตาม พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 ทำให้ระยะเวลาดำรง ตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านยาวนานถึงอายุ 60 ปี เพื่อให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นกลไก ทางการปกครองสามารถตอบสนองความต้องการของรัฐ ส่งผลให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้ความสำคัญต่อการตอบสนองของต้องการของรัฐมากกว่าการตอบสนอง ต่อความ ต้องการของประชาชน มีพระราชบัญญัติหลายฉบับที่ผ่านมาได้กำหนดให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ดำรงตำแหน่งถึงอายุ 60 ปี มาแล้วหลายฉบับ ในส่วนของผลดี กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มี ผลงานดีสามารถ ตอบสนองความต้องการของรัฐได้เป็นกลไกทางการปกครองตามที่รัฐ ต้องการ ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรง มาตรงไปย่อมมีผลกระทบต่อประชาชน หรือผู้เสียผลประโยชน์ไม่ต้องกังวลกับการเลือกตั้งเมื่อหมด วาระลง ส่วนผลเสียการดำรงตำแหน่ง เป็น เวลานานทำให้เกิดการแข่งขันการเข้าสู่ตำแหน่งสูง ความเฉื่อยชาเพิกเฉยต่อหน้าที่ ขยายอิทธิพล บารมี การแสวงหาความร่วมมือเป็นฐานเสียง ทางการเมืองให้กับ นักการเมืองทุกระดับ มากกว่าการบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาชน การถอดถอน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านโดยประชาชนเป็นไปได้ยาก รัฐบาลยังไม่มีมาตรการแก้ไขปัญหาคความบกพร่อง ทางการปกครองของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่ไม่เหมาะสม การมีอิทธิพล ครอบงำประชาชนเพื่อแก้ไขปัญหา ความบกพร่องทางการปกครองของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน รัฐบาล ควรมีมาตรฐานเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประเมินศักยภาพ ความรู้ความสามารถทางการปกครองเป็นประจำทุกปี กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นตัวแทนของประชาชน มาจากการเลือกตั้ง ควรมีวาระการดำรง ตำแหน่งเป็นคราวๆ ไป ไม่ควรเกินคราวละ 5 ปี การเลือกตั้ง เป็นการเปลี่ยนแปลงกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยสันติวิธีเป็นกระบวนการคัดเลือกผู้นำอีกทางเลือกหนึ่งใน ระบอบ ประชาธิปไตย

พิทยาภรณ์ ก่อแก้ว (2558) ศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษา พบว่า การปฏิบัติงานตาม บทบาทหน้าที่ ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการ เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเพศหญิง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มีอายุช่วง 46-55 ปี กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีสถานภาพหย่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีอาชีพค้าขาย และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีรายได้สูงกว่า 20,001 บาท มีการปฏิบัติงานตามบทบาท หน้าที่ได้มากกว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในกลุ่มอื่น ๆ

บงกชมาศ เอกเอี่ยม (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน บทบาท และภาวะความเป็นผู้นำ กับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้นำชุมชนท้องถิ่น ในจังหวัด

เชียงใหม่” งานวิจัย : กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน บทบาทและภาวะความเป็นผู้นำกับ ความคาดหวังของ ประชาชนที่มีต่อผู้นำชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาบทบาท ที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังต่อผู้นำชุมชนท้องถิ่นในจังหวัด เชียงใหม่ในด้านบทบาท อำนาจ หน้าที่และภาวะความเป็นผู้นำ หลังการกระจายอำนาจ ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการ ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ.2540 (2) เพื่อเสนอภาพอนาคตของแนวโน้มบทบาท อำนาจหน้าที่ และภาวะความเป็นผู้นำของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่สอดคล้องกับความคาดหวัง ของชาวบ้าน การศึกษา พบว่า ผลจากการ กระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ในปัจจุบันบทบาทและการ ทำงาน ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านถูกลดความสำคัญลง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามี บทบาทหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในตำบลซึ่งเคยเป็นภารกิจสำคัญของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อย่างไรก็ตาม กำนัน ผู้ใหญ่บ้านยังมีบทบาทและปฏิบัติงาน ร่วมกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในด้านการส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงานของ หน่วยงานท้องถิ่น การประสานนโยบาย ของหน่วยงานท้องถิ่นกับความต้องการของราษฎร การติดตาม สอดส่อง ดูแล และประสานการ ปฏิบัติงานหน่วยงานท้องถิ่นให้เป็นไปตาม กฎหมายและเจตนารมณ์ของราษฎรในท้องถิ่นและท้องถิ่น การศึกษาถึงบทบาทความเป็นจริงและความคาดหวังอันประกอบด้วย บทบาท 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการ ปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการพัฒนาและ ส่งเสริมอาชีพ ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความยุติธรรม ด้านการบริการ ด้านภาวะผู้นำและ คุณสมบัติของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของ บทบาทที่เป็นจริงในทัศนะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จากการมองตนเองนั้นจะสูงกว่าค่าเฉลี่ยบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในมุมมองของชาวบ้าน และค่าเฉลี่ยความคาดหวัง ต่อบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านเองสูงกว่าค่าเฉลี่ยความคาดหวังชาวบ้าน ที่มีต่อ บทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่แสดงให้เห็นว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านเองนั้นมองบทบาทการทำงาน ของตนเองในแง่ดีมากกว่าชาวบ้าน ทั้งด้านบทบาทการทำงานจริง และความคาดหวังที่มี ต่อ บทบาท หน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบบทบาทในทุกด้าน ทั้งกำนันผู้ใหญ่บ้าน และชาวบ้านต่างเห็นว่าภาวะความเป็นผู้นำและคุณสมบัติของ ผู้นำเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดสำหรับการ เป็นผู้นำชุมชน

อนุสรณ์ ปันธิ และคณะ (2555) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาท กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กรณีศึกษาตำบลเมืองพาน อำเภอพาน จังหวัด เชียงราย ผลการศึกษา พบว่า ในเขตพื้นที่ตำบลเมืองพาน อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 199 คน โดยส่วนมากมีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับ การศึกษาระดับประถมศึกษา และประกอบอาชีพ หลักที่สำคัญจำนวน 3 อาชีพ ได้แก่ อาชีพเกษตรกร รongลงมาคืออาชีพรับจ้าง และอาชีพธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย 70 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาท กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ตัวแปรเพศ อายุ ระดับ การศึกษา และอาชีพ

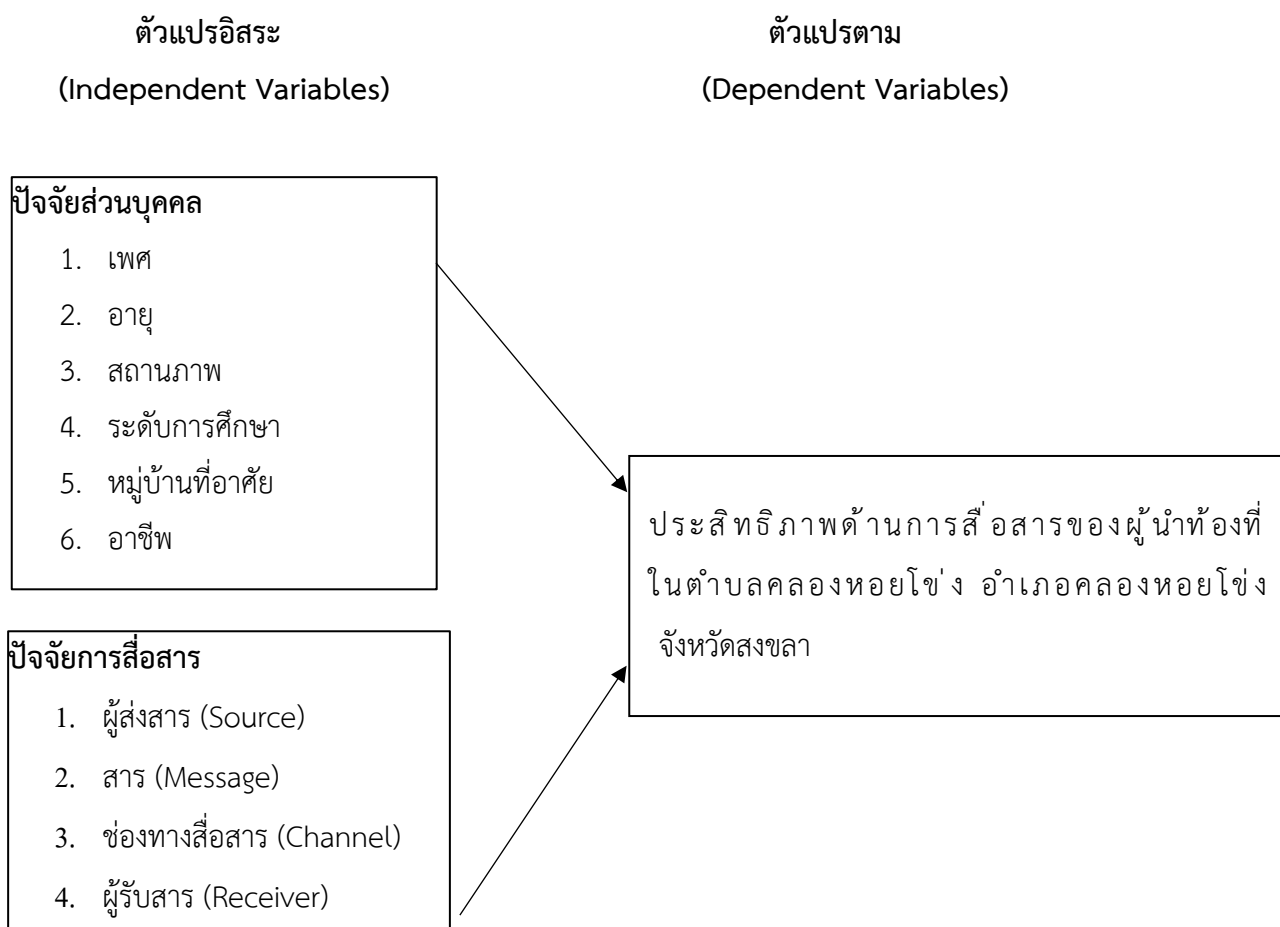
มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทกำนันผู้ใหญ่บ้านตำบลเมืองพาน โดยภาพรวม จะอยู่ในระดับมาก กำนันผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่บางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจนโยบาย บทบาทด้านการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ด้านเศรษฐกิจ สภาพสังคม ภาวะการณืเป็นผู้นำ มีการจัดอบรมความรู้ บทบาทการบริหารงานและการพัฒนาท้องถิ่น ให้กับกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นประจำ มีการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นมาปฏิบัติใช้อย่างจริงจัง และประชาชนควรมีส่วนร่วม ในการหาวิธีแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นและการติดตามประเมินผลด้านการบริหารการพัฒนา ท้องถิ่นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

กระตุ้นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำท้องถิ่นให้สามารถปฏิบัติงานบำบัดทุกข์ บำรุงสุข แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ได้ตรงตามความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิชาติ เทพชมพู่ (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “การปฏิบัติงานตาม บทบาทหน้าที่ ของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด” พบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอจันทหาร จังหวัด ร้อยเอ็ด มีทั้งหมด 3 ด้าน คือด้านการปกครอง และรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับความอาญา ด้วยอำนาจหน้าที่ อื่นๆ การปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก จำแนกเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติงานอยู่ในระดับ มากทุกด้าน

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขต อำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีตำแหน่ง ระดับการศึกษา ระยะเวลา การดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอจันทหาร จังหวัด ร้อยเอ็ด ที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยทาง สถิติต่างกันที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกเป็น รายด้าน พบว่า แตกต่างกันอีกหนึ่งด้าน คือ ด้านอำนาจ หน้าที่ อื่นๆ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระดับการศึกษา และมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 2.2 กรอบแนวความคิดในการวิจัยวิจัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีวิธีการและขั้นตอนต่างๆ ในการศึกษา ดังต่อไปนี้

- 3.1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2. แบบแผนการวิจัย
- 3.3. เครื่องมือในการวิจัย
- 3.4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
- 3.5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6. การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่าง ๆ ที่ใช้

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชากรที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป เขตพื้นที่ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา มีจำนวน 6,536 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอคลองหอยโข่ง) การกำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยได้ใช้การกำหนดตัวอย่างสูตรของ Yamane (1973) โดยกำหนดจำนวนประชาชนทั้งหมดในพื้นที่ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา แล้วแทนค่าตามสูตร จะได้ขนาดกลุ่มที่ต้องการ จำนวน 377 ราย

สูตร	n	$=$	$\frac{N}{1 + N(e)^2}$
โดย	n	$=$	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	$=$	จำนวนประชากร
	e	$=$	ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิด (0.05)
แทนค่า	n	$=$	$\frac{6,536}{1 + (6,536)(0.05)^2}$
	n	$=$	$376.93 \approx 377$

จากการคำนวณจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้สำหรับการวิจัยนี้ เท่ากับจำนวน 377คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มแบบไม่มีกฎเกณฑ์ อาศัยความสะดวกของผู้วิจัยเป็นหลัก กลุ่มตัวอย่างเป็นใครก็ได้ที่ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยในการให้ข้อมูล และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้จำนวนตามต้องการแบบไม่มีหลักเกณฑ์ จากจำนวนประชากรในแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งมีทั้งหมด 7 หมู่บ้าน จะได้สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลคลองโขง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายหมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร(คน)	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
1	จอมหรี	399	23
2	ดานงา	1,530	88
3	เหนือ	1,583	91
4	ยุงทอง	415	24
5	ทุ่งเลียบ	583	34
6	เก้าร้าง	1,166	67
7	ควนกบ	860	50
	รวม	6,536	377

3.2 แบบแผนการวิจัย

ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และได้กำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล คือ การเก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลการตอบแบบสอบถามจากประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ ตำบลคลองโขง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายหมู่บ้าน จำนวน 377 คน

3.3 เครื่องมือในการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา หมู่บ้านที่อาศัย อาชีพ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการสื่อสาร แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร แบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

โดยผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นโดยชั้นสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

เกณฑ์ในการประเมินค่าวัดระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้นำห้องที่ ในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ใช้เกณฑ์ ดังนี้

ระดับคะแนน 4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
ระดับคะแนน 3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
ระดับคะแนน 2.61 – 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง
ระดับคะแนน 1.81 – 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
ระดับคะแนน 1.00 – 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง แบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง

2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

โดยผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นโดยชั้นสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

เกณฑ์ในการประเมินค่าวัดระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ใช้เกณฑ์ ดังนี้

ระดับคะแนน 4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
ระดับคะแนน 3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
ระดับคะแนน 2.61 – 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง
ระดับคะแนน 1.81 – 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
ระดับคะแนน 1.00 – 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังต่อไปนี้

3.4.1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปเสนอคณะกรรมการของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาของข้อความในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมาย และสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างข้อความแต่ละข้อ กับจุดประสงค์ (Index of Objective Congruence : IOC) โดยคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปมาใช้ ส่วนข้อที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 นำมาปรับปรุงให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อดำเนินการขั้นตอนต่อไป (ศิริพงศ์ พงษ์พิพันธ์, 2553)

โดยมีการกำหนดคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญให้ดังนี้

+1 หมายถึง คำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของคำถามวิจัย

หรือนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง คำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ

3.4.2. แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเรียบร้อย แล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง

3.4.3. นำไปทดสอบ (Try-Out) บุคคลอื่นที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นการทดสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือซึ่งผู้วิจัยที่นำแบบสอบถามสร้างขึ้น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Coefficient of Alpha) และกำหนดเกณฑ์ความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ต้องมีค่ามากกว่า 0.7 (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์, 2545) ซึ่งจากการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.911

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลของประชากรในเขตพื้นที่ ตำบล คลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.5.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยติดต่อประสานงานกับผู้นำท้องที่ทั้ง 7 หมู่บ้าน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ

3.5.2 ลงพื้นที่เก็บข้อมูลส่งแบบสอบถาม จำนวน 377 ชุด แยกแต่ละหมู่บ้าน ตามที่ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ เพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือมากที่สุด

3.5.3 ผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืน เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและสรุปผลการวิเคราะห์ตามขั้นตอนวิจัย

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่างๆ ที่นำมาใช้

หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดที่เก็บคืนมา โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์โดยการแยกข้อมูลตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา หมู่บ้านที่อาศัย และอาชีพ โดยวิธีการหาใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) จำนวนร้อยละ (Percentage)

3.6.2 ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการสื่อสารและประสิทธิภาพสื่อสารของผู้นำท้องถิ่น ในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่งได้ จังหวัดสงขลา ได้แก่ กระบวนการสื่อสารและประสิทธิภาพการสื่อสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.3 การวิเคราะห์ความแตกต่างของประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้นำท้องถิ่นในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่งได้ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติ Independent Samples t-Test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรที่มี 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-Way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่มตัวแปรขึ้นไป และหากพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสำคัญ 0.05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ Least Significant Difference Test (LSD)

3.6.4 การวิเคราะห์ปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้นำท้องถิ่นในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างในอำเภอคลองหอยโข่ง จำนวน 377 ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ และตารางประกอบการบรรยายตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test
F	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ F- Distribution
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P < .05$)

4.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านกาสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ส่วนที่ 4 ปัจจัยการสื่อสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบล คลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน จากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา หมู่ที่อาศัย อาชีพ วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	139	36.9
หญิง	238	63.1
อายุ		
18 - 30 ปี	54	14.3
31 - 40 ปี	108	28.6
41 - 50 ปี	103	27.3
51 ปี ขึ้นไป	112	29.7
สถานภาพ		
โสด	85	22.8
สมรส/คู่	241	63.9
หย่าร้าง	31	8.2
หม้าย	19	5.0

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	97	25.7
มัธยมศึกษา/ปวช	155	41.1
อนุปริญญา/ปวส	84	22.3
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	41	10.9
หมู่ที่อาศัย		
จอมหรี	22	5.8
ตานงา	82	21.8
เหนือ	98	26.0
ยุงทอง	25	6.6
ทุ่งเสียบ	37	9.8
เก่าร้าง	66	17.5
ควนกบ	47	12.5
อาชีพ		
รับราชการ	13	3.4
เกษตรกร	193	51.2
พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	86	22.8
นักเรียน/นักศึกษา	38	10.1
ธุรกิจส่วนตัว	46	12.2
อื่นๆ	1	0.3
รวม	337	100.0

จากตาราง 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 63.1 ส่วนเพศชาย จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 และ 31 – 40 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 ช่วง และ อายุสูงกว่า 18 – 30 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

สถานภาพ พบว่า ส่วนใหญ่สถานภาพสมรส/คู่ จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 และ สถานภาพโสด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 รองลงมา จำนวน หย่าร้าง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และ สถานภาพหม้าย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาคือ การศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 การศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 และการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9

ที่อยู่อาศัย พบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่หมู่บ้านเหนือ จำนวน 98 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมาคือ หมู่บ้านตานงา จำนวน 82 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 21.8 หมู่บ้านเก่าร้าง จำนวน 66 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 17.5 หมู่บ้านควนกบ จำนวน 47 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 12.5 หมู่บ้านทุ่งเลียบ จำนวน 37 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 9.8 หมู่บ้านยูงทอง จำนวน 25 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.6 และหมู่บ้านจอมหระ จำนวน 22 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.8

อาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 51.2 รองลงมาอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 อาชีพรับราชการ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และอาชีพอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ระดับปัจจัยด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เป็นรายด้าน

ปัจจัยการสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ผู้ส่งสาร	3.87	.47	มาก
2. สาร	3.97	.48	มาก
3. ช่องทางการสื่อสาร	3.84	.99	มาก
4. ผู้รับสาร	3.98	.95	มาก
รวม	3.86	.52	มาก

ตาราง 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปัจจัยการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง มิติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$, S.D.= .52) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้รับสาร ($\bar{X}= 3.98$, S.D.= .95) รองลงมาคือ สาร ($\bar{X}=3.97$, S.D.= .48) ผู้ส่งสาร ($\bar{X}= 3.87$, S.D.= .52) และส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือช่องทางการสื่อสาร ($\bar{X}=3.84$, S.D.= .95)

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ระดับปัจจัยการสื่อสารด้านผู้ส่งสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เป็นรายด้าน

ปัจจัยการสื่อสารด้านผู้ส่งสาร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีทักษะที่ดีในการสื่อสารกับประชาชน	3.88	.53	มาก
2. ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีทักษะที่ดีในการประชุมชี้แจงกับชาวบ้าน	3.85	.53	มาก
3. ผู้ใหญ่บ้านได้มีการสื่อสารให้กับหมู่บ้านอย่างสม่ำเสมอ	3.89	.71	มาก
4. ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีการเลือกใช้ถ้อยคำที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน	3.85	.65	มาก
รวม	3.86	.52	มาก

ตาราง 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปัจจัยการสื่อสารด้านของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่งมิติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$, S.D.= .52) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ใหญ่บ้านได้มีการสื่อสารให้กับหมู่บ้านอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=3.89$, S.D.=.71) รองลงมาคือ ผู้ใหญ่บ้านมีทักษะที่ดีในการสื่อสารกับประชาชน ($\bar{X}=3.88$, S.D.=.53) ผู้ใหญ่บ้านมีการเลือกใช้ถ้อยคำที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน ($\bar{X}=3.85$, S.D.=.65) และส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือผู้ใหญ่บ้านมีทักษะที่ดีในการประชุมชี้แจงกับชาวบ้าน ($\bar{X}=3.85$, S.D.= .35)

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ระดับปัจจัยการสื่อสารด้านสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เป็นรายด้าน

ปัจจัยการสื่อสารด้านสาร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ข่าวสารที่มีการสื่อสารจากผู้ใหญ่บ้านเป็นสิ่งที่ท่านจำเป็นต้องรู้	4.03	.67	มาก
2. ข่าวสารที่ท่านได้รับจากผู้ใหญ่บ้านมีประโยชน์กับท่าน	4.00	.64	มาก
3. ข่าวสารที่ผู้ใหญ่บ้านเผยแพร่ เป็นข่าวสารที่ถูกต้อง ทันสมัย	3.96	.64	มาก
4. ข่าวสารที่ท่านได้รับจากผู้ใหญ่บ้านของท่านตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงเข้าใจง่าย	3.89	.65	มาก
รวม	3.89	.65	มาก

ตาราง 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปัจจัยการสื่อสารด้านสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง มิติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$, S.D.= .65) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข่าวสารที่มีการสื่อสารจากผู้ใหญ่บ้านเป็นสิ่งที่ท่านจำเป็นต้องรู้ ($\bar{X}=4.03$, S.D.=.67) รองลงมาคือ ข่าวสารที่ท่านได้รับจากผู้ใหญ่บ้านมีประโยชน์กับท่าน ($\bar{X}=4.00$, S.D.=.64) ข่าวสารที่ผู้ใหญ่บ้านเผยแพร่ เป็นข่าวสารที่ถูกต้อง ทันสมัย ($\bar{X}=3.96$, S.D.=.64) และส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือข่าวสารที่ท่านได้รับจากผู้ใหญ่บ้านของท่านตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงเข้าใจง่าย ($\bar{X}=3.89$, S.D.= .65)

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ระดับปัจจัยการสื่อสารด้านช่องทางการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เป็นรายด้าน

ปัจจัยการสื่อสารด้านช่องทางการสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ผู้ใหญ่บ้านมีการใช้ช่องทางออนไลน์ในการสื่อสารกับประชาชน เช่น กลุ่มไลน์หมู่บ้าน เฟสบุ๊ก เป็นต้น	3.92	2.22	มาก
2. อุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านมีเพียงพอหรือไม่	3.85	1.59	มาก
3. ผู้ใหญ่บ้านจัดให้มีการประชุมเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง	3.72	.69	มาก
4. ผู้ใหญ่บ้านมีการใช้ทางออฟไลน์ในการสื่อสารกับประชาชน เช่น ไลน์ เสียงตามสาย เป็นต้น	3.87	2.23	มาก
รวม	3.86	.52	มาก

ตาราง 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปัจจัยการสื่อสารด้านช่องทางการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง มิติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$, S.D.= .52) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ใหญ่บ้านมีการใช้ช่องทางออนไลน์ในการสื่อสารกับประชาชน เช่น กลุ่มไลน์หมู่บ้าน เฟสบุ๊ก เป็นต้น ($\bar{X}=3.92$, S.D.=2.22) รองลงมาคือ ผู้ใหญ่บ้านมีการใช้ทางออฟไลน์ในการสื่อสารกับประชาชน เช่น ไลน์ เสียงตามสาย เป็นต้น ($\bar{X}=3.87$, S.D.=2.23) อุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านมีเพียงพอหรือไม่ ($\bar{X}=3.85$, S.D.=1.59) และส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือผู้ใหญ่บ้านจัดให้มีการประชุมเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ($\bar{X}=3.72$, S.D.= .69)

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยการสื่อสารด้านผู้รับสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เป็นรายด้าน

ปัจจัยการสื่อสารด้านผู้รับสาร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีการเข้าร่วมประชุมหมู่บ้านเป็นประจำ	4.03	.53	มาก
2. ท่านมีการติดตามข่าวสารของชุมชนเป็นประจำ	3.92	.64	มาก
3. ท่านให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชน	3.92	.64	มาก
4. ท่านสามารถทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากผู้ใหญ่บ้านได้อย่างรวดเร็ว	4.03	2.10	มาก
รวม	3.86	.52	มาก

ตาราง 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปัจจัยการสื่อสารด้านผู้รับสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง มีดีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$, S.D.= .52) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากผู้ใหญ่บ้านได้อย่างรวดเร็ว ($\bar{X}=4.03$, S.D.=2.10) รองลงมา คือ การเข้าร่วมประชุมหมู่บ้านเป็นประจำ ($\bar{X}=4.03$, S.D.=.53) และส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายซึ่งมีเท่ากันสองข้อคำถาม คือ การติดตามข่าวสารของชุมชนเป็นประจำ ($\bar{X}=3.92$, S.D.= .64) และท่านให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชน ($\bar{X}=3.92$, S.D.= .64)

ส่วนที่ 2 ระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

การวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังตาราง 4.7

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เป็นรายด้าน

ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ท่านสามารถปฏิบัติตามข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากผู้ใหญ่บ้านได้อย่างดี	3.88	.63	มาก
2. ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน	3.87	.63	มาก
3. โดยรวมฉันคิดว่าการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านมีประสิทธิภาพ	3.8	.65	มาก
รวม	3.86	.02	มาก

ตาราง 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านตำบลคลองหอยโข่ง มิติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$, S.D.= .02) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านสามารถปฏิบัติตามข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากผู้ใหญ่บ้านได้อย่างดี ($\bar{X}=3.88$, S.D.=.63) รองลงมาคือ ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ($\bar{X}=3.87$, S.D.=.63) และส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือโดยรวมฉันคิดว่าการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.8$, S.D.= .65)

ส่วนที่ 3 เพื่อการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านกาสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านกาสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ วิเคราะห์โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าที (t-Test) และทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และหากมีความแตกต่างให้ใช้การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของแอลเอสดี (LSD) ดังตาราง 4.8 – 4.14

ตาราง 4.8 การเปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามเพศ

	ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน				
	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ชาย	139	3.81	.52	-1.46	.141
หญิง	236	3.89	.52		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.8 พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง จำแนกเพศพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 4.9 การเปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน				
	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig
18-30 ปี	54	3.91	.54		
31-40 ปี	108	3.87	.50	.267	.850
41-50 ปี	103	3.84	.55		
51 ปีขึ้นไป	112	3.86	.50		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.9 พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง จำแนกอายุพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 4.10 การเปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน				
	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig
โสด	85	3.96	.50	1.856	.137
สมรส/คู่	244	3.82	.52		
หย่าร้าง	32	3.90	.58		
หม้าย	16	3.97	.44		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.10 พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง จำแนกสถานภาพพบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกัน มีระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตาราง 4.11 การเปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน				
	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	97	3.76	.52	1.797	.147
มัธยมศึกษา/ปวช.	162	3.89	.52		
อนุปริญญา/ปวส.	85	3.93	.50		
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	33	3.84	.52		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.11 พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง จำแนกระดับการศึกษาพบว่า

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 4.12 การเปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัย

หมู่บ้านที่อาศัย	ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน				
	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig
จอมหรี	22	3.87	.51	4.484	.000*
ดานงา	82	3.99	.46		
เหนือ	98	3.91	.48		
ยุงทอง	25	3.96	.41		
ทุ่งเสียบ	37	4.44	.39		
เก้าร้าง	66	3.40	.41		
ควนบก	47	3.70	.38		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.12 พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง จำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัยพบว่า ประชาชนที่มีหมู่บ้านที่อาศัยต่างกัน มีระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของ
ผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง จำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัย

หมู่บ้าน	\bar{X}	จอมหรี	ดานงา	เหนือ	ยูงทอง	ทุ่งเลียบ	เกำร้าง	ควนบก
		3.97	3.99	3.91	3.96	4.44	3.40	3.70
จอมหรี	3.87	--	-.117	-.032	-.081	-.562*	.474*	.169
ดานงา	3.99		--	.084	.035	-.445*	.591*	.286*
เหนือ	3.91			--	-.048	-.529*	.507*	.202*
ยูงทอง	3.96				--	-.481*	.555*	.250*
ทุ่งเลียบ	4.44					--	1.037*	.732*
เกำร้าง	3.40						--	-.305*
ควนบก	3.70							--

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.13 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างต่อการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง จำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัย จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า มีความแตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จำนวน 14 คู่

คู่ที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่จอมหรี ($\bar{X}=3.87$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านน้อยกว่า ทุ่งเลียบ ($\bar{X}=4.44$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่จอมหรี ($\bar{X}=3.87$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านมากกว่า เกำร้าง ($\bar{X}=3.40$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่ดานงา ($\bar{X}=3.99$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านน้อยกว่า ทุ่งเลียบ ($\bar{X}=4.44$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่ที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่ดานงา ($\bar{X}=3.99$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านมากกว่า เกำร้าง ($\bar{X}=3.40$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่ที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่ดานงา ($\bar{X}=3.99$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านมากกว่า ควนบก ($\bar{X}=3.70$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่ที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่เหนือ ($\bar{X}=3.91$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านน้อยกว่า ทุ่งเลียบ ($\bar{X}=4.44$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่มือ 7 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่เหนือ ($\bar{X}=3.91$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านมากกว่า เก่าร้าง ($\bar{X}=3.40$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่มือ 8 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่เหนือ ($\bar{X}=3.91$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านมากกว่า ควนกบ ($\bar{X}=3.70$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่มือ 9 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่ทุ่งทอง ($\bar{X}=3.96$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านน้อยกว่า ทุ่งเลียบ ($\bar{X}=4.44$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่มือ 10 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่ทุ่งทอง ($\bar{X}=3.96$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านมากกว่า เก่าร้าง ($\bar{X}=3.40$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่มือ 11 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่ทุ่งทอง ($\bar{X}=3.96$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านมากกว่า ควนกบ ($\bar{X}=3.70$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่มือ 12 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่ทุ่งเลียบ ($\bar{X}=4.44$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านมากกว่า เก่าร้าง ($\bar{X}=3.40$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่มือ 13 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่ทุ่งเลียบ ($\bar{X}=4.44$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านมากกว่า ควนกบ ($\bar{X}=3.70$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คู่มือ 14 กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ที่เก่าร้าง ($\bar{X}=3.40$) มีประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านมากกว่า ควนกบ ($\bar{X}=3.70$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.14 การเปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน				
	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig
รับราชการ	13	3.84	.48	1.619	.154
เกษตรกร	193	3.81	.52		
พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	86	3.92	.51		
นักเรียน/นักศึกษา	38	3.90	.54		
ธุรกิจส่วนตัว	46	3.98	.53		
อื่นๆ	1	3.00			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.14 พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างต่อระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง จำแนกตามอาชีพ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับการรับรู้ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 4.15 วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง (Pearson's Correlation)

ตัวแปร	ผู้ส่งสาร	สาร	ช่องทางการสื่อสาร	ผู้รับสาร
ผู้ส่งสาร	1	.511*	.321*	.135*
สาร	-	1	.265*	.247*
ช่องทางการสื่อสาร	-	-	1	.180*
ผู้รับสาร	-	-	-	1

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.15 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีขนาดความสัมพันธ์ด้านสาร เท่ากับ .511 ด้านช่องทางการสื่อสาร เท่ากับ .321 และผู้รับสาร เท่ากับ .135

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ในช่วง .135 ถึง .511 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ถดถอยต่อไป

ส่วนที่ 4 ปัจจัยการสื่อสารส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

ตาราง 4.16 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ภาระบวการสื่อสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารตำบลคลองหอยโข่ง

ภาระบวการสื่อสาร	Unstandardized Coefficients			t	Sig.
	Standardized Coefficients		Std. Error		
	B	Beta			
ภาระบวการสื่อสาร	.569	.047	532	12.158	0.00*

หมายเหตุ* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.16 การวิเคราะห์ภาระบวการสื่อสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารตำบลคลองหอยโข่ง โดยภาพรวมพบว่า เมื่อภาระบวการสื่อสาร เพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้ประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง เพิ่มขึ้น .569 คะแนน (P-value<0.05)

ตาราง 4.17 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ภาระบวการสื่อสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลคลองหอยโข่ง และหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และ R Square ภาระบวการสื่อสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลคลองหอยโข่ง โดยภาพรวม

ภาระบวการสื่อสาร	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.378	.221		6.241	.000*
ผู้ส่งสาร	.288	.057	.264	5.100	.000*
สาร	.106	.056	.097	1.869	.062
ช่องทางการสื่อสาร	.097	.024	.184	3.959	.000*
ผู้รับสาร	.146	.025	.266	5.896	.000*

R = .568 , R² = 3.322 , Adjusted R Square = .304 , F = 17.390 , Sig = .000

จากตาราง 4.17 พบว่า พบว่ามีค่า R เท่ากับ .568 และ R Square เท่ากับ .322 และ R Square เท่ากับ .322 หมายความว่า ตัวแปรต้นทั้งหมดสามารถอธิบายตัวแปรประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านตำบลคลองหอยโข่ง ได้ ร้อยละ 32.2 และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ พบว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัว ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านตำบลคลองหอยโข่ง ในด้านผู้ส่งสาร ช่องทางการสื่อสาร และสาร สามารถอธิบายได้ดังนี้

- เมื่อความต้องการจากกระบวนการสื่อสาร ด้านผู้ส่งสาร เพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้ประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่ ในบ้านตำบลคลองหอยโข่ง เพิ่มขึ้น 2.88 คะแนน (p-value < 0.05)

- เมื่อความต้องการจากกระบวนการสื่อสาร ด้านช่องทางการสื่อสาร เพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้ประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่ ในบ้านตำบลคลองหอยโข่ง เพิ่มขึ้น .097 คะแนน (p-value < 0.05)

- เมื่อความต้องการจากกระบวนการสื่อสาร ด้านผู้รับสาร เพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้ประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่ ในบ้านตำบลคลองหอยโข่ง เพิ่มขึ้น .146 คะแนน (p-value < 0.05)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวินิจฉัยเรื่อง ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา อีกทั้งเพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านของการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอคลองหอยโข่ง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลคลองหอยโข่ง ทั้งหมด 7 หมู่บ้าน จำนวน 377 คน ซึ่งสามารถเก็บแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถ นำมาวิเคราะห์ได้ครบทั้ง 377 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามในการวิจัย โดยมีทั้งหมด 4 ตอน คือตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลประชากรศาสตร์ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในด้านกระบวนการสื่อสาร ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ในข้อมูลประชากรศาสตร์ และหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของระดับประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว รวมทั้งหาค่าความสัมพันธ์ของกระบวนการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา โดยวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์กระบวนการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าเพศชาย อยู่ในกลุ่ม อยู่ในกลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 29.7 รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 41-50 ปี ร้อยละ 27.3 สถานภาพสมรส/คู่ ร้อยละ 63.9 รองลงมา สถานภาพโสด ร้อยละ 22.5 ระดับการศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช. ร้อยละ 41.1 รองลงมา ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 25.7 หมู่บ้านที่อาศัย เนื้อ ร้อยละ 26.0 รองลงมา ดานงา ร้อยละ 21.8 อาชีพ เกษตรกร ร้อยละ 51.2 รองลงมา พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง ร้อยละ 22.8

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง มีระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงคือ ประชาชนสามารถปฏิบัติตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากผู้ใหญ่บ้านได้เป็นอย่างดี รองลงมาพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน และโดยรวม คิดว่าการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านมีประสิทธิภาพ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านของการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพมีประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านของการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีระดับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านของการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ จอมหรักับทุ่งเลียบ จอมหรักับเกำร้าง จอมหรักับควนกด ดานงากับทุ่งเลียบ ดานงากับเกำร้าง ดานงากับควนกด เนื้อกับทุ่งเลียบ เนื้อกับเกำร้าง เนื้อกับควนกด ยุงทองกับทุ่งเลียบ ยุงทองกับเกำร้าง ยุงทองกับควนกด ทุ่งเลียบกับเกำร้าง ทุ่งเลียบกับควนกด เกำร้างกับควนกด

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง ซึ่งจากการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอคลองหอยโข่ง รายงาน พบว่า ผู้ส่งสาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง

5.2 การอภิปรายผล

จากการประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา สามารถอธิบายได้ดังนี้

ตาราง 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน
1. ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชน ในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง อยู่ในระดับปานกลาง		✓
2. ประชาชนในอำเภอคลองหอยโข่งที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการรับรู้ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านแตกต่างกัน -เพศ -อายุ -สถานภาพ -ระดับการศึกษา -หมู่บ้านที่อาศัย -อาชีพ	✓	✓ ✓ ✓ ✓ ✓
3. ปัจจัยการสื่อสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา		

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน
-ผู้ส่งสาร -สาร -ช่องทางการสื่อสาร -ผู้รับสาร	✓ ✓ ✓	✓

จากตาราง 5.1 จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง อยู่ในระดับปานกลาง จากการศึกษาพบว่า ประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้ใหญ่บ้านมีการเข้าถึงประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง จึงทำให้มีผลตอบรับที่ดี รวมถึงประชาชนในพื้นที่ที่มีความเข้าใจและพร้อมรับฟังกับการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ดังนั้น ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารจึงอยู่ในระดับมาก ซึ่งยอมรับผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัย ชุตินันต์ สมบูรณ์แก้ว (2556) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการสื่อสารภายในสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช) พบว่าระดับประสิทธิภาพมาก และยังสอดคล้องกับจันจิรา มังกรศักดิ์สิทธิ์ (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของพนักงานต่อการสื่อสารภายในองค์กร : กรณีศึกษาโรงพยาบาลนนทเวช พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารภายในองค์กรของโรงพยาบาลนนทเวช มีทิศทางการสื่อสารจากบนลงล่างมากที่สุด รองลงมาเป็นการสื่อสารแบบแนวราบ และพนักงานมีความคิดเห็นว่าคุณภาพของข่าวสารของการสื่อสารภายในโรงพยาบาล นนทเวชมีคุณภาพในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในอำเภอคลองหอยโข่งที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการรับรู้ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านแตกต่างกัน ประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา มีหมู่บ้านที่อยู่อาศัยต่างกัน มีประสิทธิภาพการรับสารแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 6 บ้านเก่าร้าง มีอายุเยอะกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับหมู่บ้านอื่น รวมไปถึงความล่าช้าในการใช้เทคโนโลยี ทำให้การสื่อสารไม่ตรงตามวัตถุประสงค์กับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ รวมถึงความห่างไกลของหมู่บ้าน เนื่องจากหมู่ที่ 6 บ้านเก่าร้าง มีพื้นที่กว้าง ประชาชนอยู่แบบกระจาย พื้นที่บางส่วนอยู่ในที่อับสัญญาณ อินเทอร์เน็ตเข้าไม่ถึงทำให้การรับรู้ข่าวสารมีความล่าช้าตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา และอาชีพ แตกต่างกัน มีประสิทธิภาพการรับรู้ข่าวสารต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย อิศารัตน์ ภิรามร (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปิดรับสื่อ ความพึงพอใจและความต้องการข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านควนของประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านควน ผลวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนตำบลบ้านควน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อใจสื่อและข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านควน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยการสื่อสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยการสื่อสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ส่งสาร ช่องทางการสื่อสาร และ ผู้รับสาร ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะผู้ใหญ่บ้านมีการศึกษาข้อมูลข่าวสาร ที่จะส่งสารไปยังประชาชนในพื้นที่ และความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีความเข้าใจข่าวสารที่ผู้ใหญ่บ้านสื่อสารได้อย่างเข้าใจ ชัดเจน ซึ่งขัดแย้งกับ จรัสโฉม ศิริรัตน์ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการติดต่อสื่อสารของบุคลากรในองค์กร กรณีศึกษา สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ บุคลากรหอสมุดกลาง จำนวน 92 คน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีปัญหาการติดต่อสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จากมากไปน้อยพบว่า ปัจจัยด้านผู้ส่งสาร ผู้รับสาร ช่องทางการสื่อสารและข่าวสาร ตามลำดับและขัดแย้งกับ วิไลวรรณ ใจทัศน์กุล (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การสื่อสารในองค์กรของศูนย์ปฏิบัติการโรงแรมศาลายา พาวิลเลียน ผลการวิจัย พบว่าสภาพการสื่อสารในองค์กรมากที่สุด คือ ด้านผู้ส่งสารและผู้รับสาร รองลงมา คือ ช่องทางการสื่อสาร และสาร ตามลำดับ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. อำเภอคลองหอยโข่งควรให้ความสำคัญกับศักยภาพของผู้ใหญ่บ้านมากขึ้น และช่วยลงไปดูแลในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้าใจในการประสานงานให้กับทั้งผู้ใหญ่และประชาชนหมู่บ้านที่ควรได้รับการเข้าถึงของอำเภอคลองหอยโข่งคือ บ้านเก่าร้าง เพราะมีประสิทธิภาพการสื่อสารน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับหมู่บ้านอื่น อาจจะเป็นช่วงวัยอายุที่ต่างของผู้ใหญ่

และความห่างไกลของพื้นที่ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่ให้ความสำคัญกับข่าวสารข้อมูลที่ควรจะได้รับ อำเภอลองหอยโข่งจึงจำเป็นต้องคอยกำกับดูแล เพื่อให้เกิดพัฒนาการมากขึ้น

2. อำเภอลองหอยโข่งควรให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการสื่อสารในด้านผู้รับสาร ทางอำเภอลองหอยโข่ง ควรจะลงพื้นที่ร่วมกับผู้ใหญ่บ้าน เมื่อมีการประชุมหมู่บ้าน หรือการประชุมประชาคม จะทำให้ประชาชนสามารถโต้ตอบเมื่อเกิดข้อสงสัย เพราะในบางครั้งผู้ใหญ่บ้านเองอาจจะไม่ได้มีข้อมูลที่ครอบคลุม 100% ทำให้ผู้รับสารได้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน ร่องลงมาด้านผู้ส่งสาร เนื่องจากปัจจุบันการสื่อสารมันมีหลายรูปแบบทั้งการพูด การเขียน และแม้กระทั่งการสื่อสารผ่านโซเชียลอำเภอลองหอยโข่ง ควรมีการจัดอบรมให้กับผู้ใหญ่บ้าน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพที่ดีในการสื่อสาร ส่วนด้านช่องทางการสื่อสาร ผู้ใหญ่บ้านควรมีความรู้และวิธีการที่หลากหลายในการสื่อสาร หรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ให้เข้าถึงได้ทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นวิธีการประชาสัมพันธ์ในโซเชียล การประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย หรือการเข้าถึงกลุ่มประชาชน เพราะจะได้เสียงตอบรับหลากหลายมุมมองจากประชาชน ส่วน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลลองหอยโข่ง อำเภอลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เพื่อสามารถหาแนวแก้ไขปัญหาค่าที่เกิดขึ้นในอนาคต และพัฒนาการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านให้ดียิ่งขึ้นไป

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารของบุคลากร เพื่อหาปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารและนำมาแก้ไข ให้มีการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อทำให้ผู้ใหญ่บ้านมีประสิทธิภาพในการสื่อสารที่ดีขึ้นไป

บรรณานุกรม

- กิติมา สุรสนธิ. (2541). *ความรู้ทางการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เกรียงศักดิ์ เจตย์แปง.(2551).*การสื่อสารทางคณิตศาสตร์*. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2565,
จาก <http://phttararit-math.blogspot.com/2015/12/1.html>
- กรมการปกครอง. (2554). *อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457. และที่แก้ไขเพิ่มเติม*. กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- กรมการปกครอง. (2556).*คู่มือการฝึกอบรม กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่ได้รับเลือกใหม่ ประจำปี 2556*. กรุงเทพฯ: ส่วนบริหารงานกำนันผู้ใหญ่บ้าน สำนักบริหาร การปกครองท้องที่ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- กรมการปกครอง. (2559). *คู่มือการปฏิบัติงานกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ส่วนท้องถิ่น.
- จันจิรา มังกรศักดิ์สิทธิ์ . (2556). *ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของพนักงานต่อการสื่อสารภายในองค์กร : กรณีศึกษาโรงพยาบาลนนทเวช* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต)
- เจษฎาณี เอี่ยมศุภสวัสดิ์. (2548).*วัฒนธรรมองค์การที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารในบริษัทข้ามชาติกรณีศึกษาในกลุ่มการสื่อสารบริษัท ซีเมนต์จำกัด(ประเทศไทย).*(วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาครัฐและเอกชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- จรัสโสม ศิริรัตน์. (2559).*ปัญหาการติดต่อสื่อสารของบุคลากรในองค์กร*. (กรณีศึกษาสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)
- ชุตินันต์ สมบูรณ์แก้ว. (2556). *ประสิทธิภาพการสื่อสารภายในสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ และ เทคโนโลยีแห่งชาติ(สวทช.)*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี)
- นัชชา เทียมพิทักษ์.(2559).*การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ*.สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2566,
จาก <https://www.schoolofchangemakers.com/knowledge/11466/>
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2542). *การสื่อสารสมัครเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์เน้นการเจาะจงกลุ่ม*.เชียงใหม่:สำนักพิมพ์ริ้วเขียว.
- บงกชมาศ เอกเอี่ยม. (2557). *กำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน: บทบาทและภาวะความเป็นผู้นำ กับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้นำชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่*. (รายงานการวิจัย วิทยาลัยบริหารศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่โจ้)

- ประมะ สตะเวทิน . 2534. เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 1-8 (พิมพ์ครั้งที่ 10). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิชิต แก้วก่อง (2549) ความหมายของการสื่อสาร. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2565, จาก http://phttararit-communication.blogspot.com/2015/11/blog-post_26.html
- ยาเป็น เรื่องจรรยาบรรณ. (2552). ช่องทางการติดต่อสื่อสาร. สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2558. จาก <http://www.kroobannok.com/blog/20402>
- ระวีวรรณ ประกอบผล.(2542). องค์ประกอบและกระบวนการของการสื่อสาร ในเอกสารชุดวิชา หลักและทฤษฎีการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 13). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รุจิรวาทน์ลำताल. (2557). บทบาททางการปกครองของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านภายใต้ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551. รายงาน การวิจัยคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2545). ระเบียบการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. 2546. การประชาสัมพันธ์. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วิภา รุ่งจรัส. (2560). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด.(วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง. ร้อยเอ็ด)
- วิไลวรรณ ใจทัศน์กุล. (2557). การสื่อสารในองค์กรของศูนย์ปฏิบัติการโรงแรมศาลายา พาวิลเลียน. (วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)
- ศุภิสรา ธารประเสริฐ.(2563).ศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เขตอำเภอรือเสาะ จังหวัดน่าน.(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร)
- แสงจันทร์ เหล่าสาย (2553). ศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน : ศึกษากรณีอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยบูรพา)
- อภิรักษ์ คำเจริญ. (2559). การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พื้นที่อำเภออุทุมพรพิสัยและอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยบูรพา)
- อนุสรณ์ ปันธิ . (2555). ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กรณีศึกษาตำบลเมืองพาน อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
- อภิชาติ เทพชมพู. (2553). การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

และการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย

(Item Objective Congruence: IOC)

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1

ชื่อ-นามสกุล	ดร.สิริวิทย์	อิสโร
ตำแหน่ง	อาจารย์	
สถานที่ทำงาน	คณะวิทยาการจัดการ	
	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่	

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2

ชื่อ-นามสกุล	นายปรีชา	พิพิชโฆษิตยกุล
ตำแหน่ง	ปลัดอำเภอ	
สถานที่ทำงาน	ที่ทำการอำเภอคลองหอยโข่ง	

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 3

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวนุชจิรา	ขุนปราบ
ตำแหน่ง	ปลัดอำเภอ	
สถานที่ทำงาน	ที่ทำการอำเภอคลองหอยโข่ง	

ตารางสรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ
แบบสอบถามเรื่อง การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานแถวหน้า
ในอำเภอคลองหอยโข่งในช่วง COVID-19

ท่านที่ 1 ดร.สิริวิทย์ อิศโร

ท่านที่ 2 นายปรีชา พิพิขโฆษิตยกุล

ท่านที่ 3 นางสาวนุชจิรา ขุนปราบ

ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	รวม	IOC	ข้อเสนอแนะ
ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม						
1. เพศ	1	1	1	3	1	
2. อายุ	1	1	1	3	1	
3. สถานภาพ	1	1	1	3	1	
4. ระดับการศึกษา	1	1	1	3	1	
5. หมู่ที่อาศัย	1	1	1	3	1	
6. อาชีพ	1	1	1	3	1	
ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน						
ข้อคำถามด้านกระบวนการสื่อสาร						
1. ผู้สื่อสาร						
1.1 ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีทักษะที่ดีในการสื่อสารกับประชาชน	1	1	1	3	1	
1.2 ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีทักษะที่ดีในการประชุมชี้แจงกับชาวบ้าน	1	1	1	3	1	
1.3 ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านได้มีการสื่อสารให้หมู่บ้านอย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	3	1	ตัดคำว่า"ท่านคิดว่า" ออก
1.4 ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีการเลือกใช้ถ้อยคำที่ชัดเจน	1	1	1	3	1	

ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	รวม	IOC	ข้อเสนอแนะ
2.สาร						
2.1 ชาวสาวที่ท่านได้จากผู้ใหญ่บ้านเป็นสิ่งที่ท่านต้องรู้	1	1	1	3	1	เพิ่มคำว่า “จำเป็น” หน้าคำต้องรู้
2.2 ชาวสาวที่ท่านได้จากผู้ใหญ่บ้านมีประโยชน์กับท่าน	1	1	1	3	1	
2.3 ชาวสาวที่ท่านได้จากผู้ใหญ่บ้านเป็นข่าวสารที่ถูกต้องทันสมัย	1	1	1	3	1	
2.4 ชาวสาวที่ท่านได้จากผู้ใหญ่บ้านของท่านตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงและเข้าใจง่าย	1	1	1	3	1	
3.ช่องทางการสื่อสาร						
3.1 ผู้ใหญ่บ้านมีการใช้ช่องทางออนไลน์ในการสื่อสารกับประชาชน เช่น กลุ่มไลน์หมู่บ้าน เฟสบุ๊ก เป็นต้น	1	1	1	3	1	
3.2 อุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านมีเพียงพอหรือ เช่น คอมพิวเตอร์ กระดานบอร์ด โทรศัพท์ เป็นต้น	0	1	1	2	0.67	ให้เปลี่ยนตัวอย่างอุปกรณ์เป็น”มีเพียงพอหรือไม่”
3.3 ผู้ใหญ่บ้านจัดให้มีการประชุมเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง	1	1	1	3	1	
3.4 ผู้ใหญ่บ้านมีการใช้ช่องทางออฟไลน์ในการสื่อสารกับประชาชนเช่น ไลน์เสียงตามสาย เป็นต้น	1	1	1	3	1	
5. ท่านรู้สึกว่าการปฏิบัติตามข้อสั่งการขาดสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ	1	1	1	3	1	
4.ผู้รับสาร						
4.1 ท่านมีการเข้าร่วมการประชุมหมู่บ้านเป็นประจำ	1	1	1	3	1	

ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	รวม	IOC	ข้อเสนอแนะ
4.2 ท่านมีการติดตามข่าวสารของชุมชนเป็นประจำ	1	1	1	3	1	
4.3 ท่านให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชน	1	1	1	3	1	
4.3 ท่านสามารถทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากผู้ใหญ่บ้านได้อย่างรวดเร็ว	1	1	1	3	1	
ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง						
1.ท่านสามารถปฏิบัติตามข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากผู้ใหญ่บ้านได้ดี	1	1	1	3	1	
2.ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน	1	1	1	3	1	
3.โดยรวมฉันคิดว่า การสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านมีประสิทธิภาพ	1	1	1	3	1	

ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ของแบบสอบถามเรื่อง “ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา” ดังนี้

Case Processing Summary			
		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics	
Cronbach's	
Alpha	N of Items
.911	19

ค่าสัมประสิทธิ์ของ Cronbach's Alpha รายข้อคำถาม

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ปัจจัยการสื่อสาร				
ผู้ส่งสาร				
1. ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีทักษะที่ดีในการสื่อสารกับ ประชาชน	72.3333	46.092	.427	.909
2. ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีทักษะที่ดีในการประชุม ชี้แจงกับชาวบ้าน	72.6000	44.938	.470	.909
3. ผู้ใหญ่บ้านได้มีการสื่อสารให้หมู่บ้านอย่าง สม่ำเสมอ	72.2667	43.030	.614	.905
4. ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีการเลือกใช้คำที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน	72.6333	45.068	.487	.908
สาร				
5. ข่าวสารที่มีการสื่อสารจากผู้ใหญ่บ้านเป็นสิ่งที่ท่าน จำเป็นต้องรู้	72.3333	41.747	.804	.899
6. ข่าวสารที่ท่านได้รับจากผู้ใหญ่บ้านมีประโยชน์กับ ท่าน	72.5333	46.120	.410	.910
7. ข่าวสารที่ผู้ใหญ่บ้านเผยแพร่ เป็นข่าวสารที่ถูกต้อง และทันสมัย	72.3333	42.299	.680	.903
8. ข่าวสารที่ท่านได้จากผู้ใหญ่บ้านของท่านตั้งอยู่บน พื้นฐานความเป็นจริงและเข้าใจง่าย	72.4667	45.637	.417	.910
ช่องทางการสื่อสาร				
9. ผู้ใหญ่บ้านมีการใช้ช่องทางออนไลน์ในการสื่อสาร กับประชาชน เช่น กลุ่มไลน์หมู่บ้าน เฟสบุ๊ก เป็นต้น	72.3667	42.033	.679	.903
10. อุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสาร ของผู้ใหญ่บ้านมีเพียงพอหรือไม่	72.5000	47.638	.260	.912

11. ผู้ใหญ่บ้านจัดให้มีการประชุมเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง	72.4667	43.499	.634	.904
12. ผู้ใหญ่บ้านมีการใช้ช่องทางออนไลน์ในการสื่อสารกับประชาชน เช่น ไลน์ เสียงตามสาย เป็นต้น	72.5667	46.668	.364	.911
ผู้รับสาร				
13. ท่านมีการเข้าร่วมการประชุมหมู่บ้านเป็นประจำ	72.4667	44.464	.514	.908
14. ท่านมีการติดตามข่าวสารของชุมชนเป็นประจำ	72.5000	46.397	.483	.908
15. ท่านให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชน	72.3333	43.402	.663	.903
16. ท่านสามารถทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากผู้ใหญ่บ้านได้อย่างรวดเร็ว	72.4000	44.731	.616	.905
ประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง				
1. ท่านสามารถปฏิบัติตามข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากผู้ใหญ่บ้านได้ดี	72.4333	42.530	.796	.900
2. ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน	72.4333	46.461	.471	.908
3. โดยรวมฉันคิดว่าการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านมีประสิทธิภาพ	72.4333	41.978	.792	.899

ภาคผนวก ค เครื่องมือแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง “ ประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง
อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา”

คำชี้แจง : แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการศึกษาตามหลักสูตรรัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
โดยข้อมูลที่ได้รับ จากท่าน ผู้วิจัยจะปกปิดไว้เป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบใด ๆ
ต่อท่านทั้งสิ้น โดยข้อมูลที่ได้รับจากท่านนั้น ผู้วิจัยจะนำไปประกอบการวิจัย เรื่อง “ประสิทธิภาพการ
สื่อสารของผู้ใหญ่บ้านจากการรับรู้ของประชาชนในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอ คลองหอยโข่ง
จังหวัดสงขลา” ซึ่งข้อมูลที่ได้จะใช้เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษา และจะเป็นข้อมูลให้อำเภอคลอง
หอยโข่งหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาการสื่อสารของ
ผู้ใหญ่บ้านในตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้
นางสาวจรีพร กินทร์

ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามให้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์

1. เพศ

1 ชาย

2 หญิง

2. อายุ

1 18-30 ปี

2 31-40 ปี

3 41-50 ปี

4 51ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

☐ 1 โสด	☐ 2 สมรส/คู่
☐ 3 หย่าร้าง	☐ 5 หม้าย

4. ระดับการศึกษา

☐ 1 ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	☐ 2 มัธยมศึกษา/ปวช.
☐ 3 อนุปริญญาปวส.	☐ 4 ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

5. หมู่บ้านที่อาศัย

- 1 จอมหรี
- 2 ดานงา
- 3 เหนือ
- 4 ยุงทอง
- 5 ทุ่งเลียบ
- 6 เก้าร้าง
- 7 ควนกบ

6. อาชีพ

- 1 รับราชการ
- 2 เกษตรกร
- 3 พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง
- 4 นักเรียน/นักศึกษา
- 5 ธุรกิจส่วนตัว
- 6 อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอคลองหอยโข่งโปรดกรอกใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

ปัจจัยการสื่อสาร	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1.ผู้ส่งสาร					
1.1 ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีทักษะที่ดีในการสื่อสารกับประชาชน					
1.2 ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีทักษะที่ดีในการประชุมชี้แจงกับชาวบ้าน					
1.3 ผู้ใหญ่บ้านได้มีการสื่อสารให้หมู่บ้านอย่างสม่ำเสมอ					
1.4 ท่านคิดว่าผู้ใหญ่บ้านมีการเลือกใช้ถ้อยคำที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน					
2.สาร					
2.1 ข่าวสารที่มีการสื่อสารจากผู้ใหญ่บ้านเป็นสิ่งที่ท่านจำเป็นต้องรู้					
2.2 ข่าวสารที่ท่านได้รับจากผู้ใหญ่บ้านมีประโยชน์กับท่าน					
2.3 ข่าวสารที่ผู้ใหญ่บ้านเผยแพร่ เป็นข่าวสารที่ถูกต้องและทันสมัย					
2.4 ข่าวสารที่ท่านได้จากผู้ใหญ่บ้านของท่านตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงและเข้าใจง่าย					
3.ช่องทางการสื่อสาร					
3.1 ผู้ใหญ่บ้านมีการใช้ช่องทางออนไลน์ในการสื่อสารกับประชาชน เช่น กลุ่มไลน์หมู่บ้าน เฟสบุ๊ก เป็นต้น					
3.2 อุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านมีเพียงพอหรือไม่					
3.3 ผู้ใหญ่บ้านจัดให้มีการประชุมเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง					

ปัจจัยการสื่อสาร	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
3.4 ผู้ใหญ่บ้านมีการใช้ช่องทางออฟไลน์ในการสื่อสารกับประชาชน เช่น ไลน์ เสียงตามสาย เป็นต้น					
4. ผู้รับสาร					
4.1 ท่านมีการเข้าร่วมการประชุมหมู่บ้านเป็นประจำ					
4.2 ท่านมีการติดตามข่าวสารของชุมชนเป็นประจำ					
4.3 ท่านให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชน					
4.3 ท่านสามารถทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากผู้ใหญ่บ้านได้อย่างรวดเร็ว					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอคลองหอยโข่ง

โปรดกรอกใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ดีของผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคลองหอยโข่ง	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1.ท่านสามารถปฏิบัติตามข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากผู้ใหญ่บ้านได้ดี					
2.ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้าน					
3.โดยรวมฉันคิดว่าการสื่อสารของผู้ใหญ่บ้านมีประสิทธิภาพ					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (ถ้ามี).

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นางสาวจุรีพร กินทร์

รหัสประจำตัวนักศึกษา 6410521506

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
นิเทศศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	2559

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ผู้ใหญ่บ้าน

ที่ทำการปกครองอำเภอคลองหอยโข่ง

116 หมู่ 2 ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา